

ЗАКОН
О ИЗВРШЕЊУ КРИВИЧНИХ САНКЦИЈА

ДЕО ПРВИ
ОПШТИ ДЕО
ГЛАВА ПРВА

ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Садржина закона

Члан 1.

Овим законом уређује се, ако посебним законом није друкчије уређено, поступак извршења кривичних санкција према пунолетним лицима, права и обавезе лица према којима се извршавају санкције, организација Управе за извршење заводских санкција, надзор над њеним радом, извршење санкција изречених за привредне преступе и прекршаје, одузимање имовинске користи стечене кривичним делом и привредним преступом и примена мере притвора.

Ако је законом о ратификацији међународног уговора уређено неко питање из става 1. овог члана, примењиваће се одредбе тог закона.

Сврха извршења санкција

Члан 2.

Сврха извршења санкција је спровођење правноснажних и извршних судских одлука, заштита друштва од кривичних дела и издвајање учинилаца кривичних дела из друштвене средине у циљу њиховог лечења, чувања и оспособљавања за самостално старање о својим потребама након извршења санкције.

Примена овог закона на извршење одлука страних судова

Члан 3.

Одредбе овог закона примењују се и приликом извршења кривичних санкција које изрекну страни судови, кад је то одређено Закоником о кривичном поступку и међународним актима.

Приступање извршењу санкције

Члан 4.

Извршењу санкције приступа се кад одлука којом је санкција изречена постане правноснажна и кад за извршење санкције нема законских сметњи.

Изузетно, кад је то законом посебно одређено, са извршењем санкције може се отпочети и пре него што је постала правноснажна одлука којом је она изречена.

Одлагање и прекид извршења санкције

Члан 5.

Извршење санкције може се одложити и прекинути под условима одређеним овим законом.

Основне одредбе о положају лица према коме се извршава санкција

Члан 6.

Санкција се извршава на начин којим се јамчи поштовање достојанства лица према коме се она извршава.

Забрањени су и кажњиви поступци којима се лице према коме се извршава санкција подвргава било каквом облику мучења, злостављања, понижавања или експериментисања.

Кажњива је принуда према лицу према коме се извршава санкција ако је несразмерна потребама њеног извршења.

Члан 7.

Лице према коме се извршава санкција не сме бити стављено у неравноправан положај због расе, боје коже, пола, језика, вере, политичких и других уверења, националног или социјалног порекла, имовног стања, образовања, друштвеног положаја или другог личног својства.

Члан 8.

Лице према коме се извршава санкција има право на заштиту основних права прописаних Уставом, ратификованим међународним уговорима, општеприхваћеним правилима међународног права и овим законом.

Лице према коме се извршава санкција може бити ограничено у основним правима само у мери неопходној за извршење санкције и у поступку прописаном овим законом.

Члан 9.

Против појединачних аката којима се решава о правима и обавезама лица према коме се извршава санкција дозвољена је судска заштита, у складу са овим законом.

За поднеске, службене радње и решења у вези са применом одредаба овог закона не плаћа се такса, ако законом није друкчије одређено.

Вођење евиденција

Члан 10.

О лицима према којима се извршавају санкције и притвор воде се одговарајуће евиденције.

Ближе прописе о евиденцијама доноси министар надлежан за правосуђе.

Средства за извршење санкција

Члан 11.

Средства за извршење санкција обезбеђују се у буџету Републике Србије.

Лице према коме се извршава санкција не плаћа трошкове извршења, осим ако законом није друкчије одређено.

ГЛАВА ДРУГА

УПРАВА ЗА ИЗВРШЕЊЕ ЗАВОДСКИХ САНКЦИЈА

I. ДЕЛАТНОСТ УПРАВЕ ЗА ИЗВРШЕЊЕ ЗАВОДСКИХ САНКЦИЈА

Члан 12.

Управа за извршење заводских санкција (у даљем тексту: Управа) организује, спроводи и надзире извршење казне затвора, малолетничког затвора, казне рада у јавном интересу, условне осуде са заштитним надзором, мера безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи, обавезног лечења наркомана и обавезног лечења алкохоличара, као и васпитне мере упућивања у васпитно-поправни дом (у даљем тексту: заводске санкције).

Управа је орган управе у саставу Министарства правде Републике Србије.

Управа води јединствене евиденције о лицима према којима се извршавају заводске санкције.

Управа предузима мере у циљу сталног стручног образовања и усавршавања запослених.

Управа остварује сарадњу са одговарајућим установама, удружењима и организацијама које се баве проблемима извршења кривичних санкција.

II. УРЕЂЕЊЕ УПРАВЕ

1. Заводи

Врсте завода

Члан 13.

У Управи постоје следеће врсте завода:

1) казнено-поправни завод и окружни затвор - за извршење казне затвора;

2) казнено-поправни завод за жене - за извршење казне затвора и малолетничког затвора изречене женама;

3) казнено-поправни завод за малолетнике - за извршење казне малолетничког затвора;

4) Специјална затворска болница - за лечење осуђених и притворених лица, за извршење мера безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи, обавезног лечења алкохоличара и обавезног лечења наркомана;

5) васпитно-поправни дом - за извршење васпитне мере упућивања у васпитно-поправни дом;

6) Центар за обуку запослених у Управи за извршење заводских санкција.

Типови завода

Члан 14.

Према степену обезбеђења и начину поступања са осуђенима, заводи могу бити отвореног, полуотвореног, затвореног и затвореног типа са посебним обезбеђењем.

У заводима отвореног типа не постоје препреке за бекство.

У заводима полуотвореног типа служба за обезбеђење представља основну препреку за бекство.

У заводима затвореног типа, поред службе за обезбеђење постоје и друге препреке за спречавање бекства.

У заводима затвореног типа са посебним обезбеђењем постоје посебне препреке за спречавање бекства и посебна пажња се посвећује поступању са осуђенима.

Члан 15.

Казнено-поправни завод за жене, окружни затвор и васпитно-поправни дом су полуотвореног типа.

Специјална затворска болница и казнено-поправни завод за малолетнике су затвореног типа.

Само казнено-поправни завод може бити завод затвореног типа са посебним обезбеђењем.

Одељења у заводима

Члан 16.

У заводима могу постојати отворена, полуотворена и затворена одељења.

Оснивање завода

Члан 17.

Завод се оснива актом Владе Републике Србије.

Актом о оснивању завода одређује се врста, тип и седиште завода.

Влада Републике Србије основаће својом одлуком предузеће за обуку и упошљавање осуђених и малолетника.

2. Службе у заводима

Врсте служби

Члан 18.

У заводима могу постојати следеће службе:

- 1) служба за преваспитавање;
- 2) служба за обезбеђење;
- 3) служба за обуку и упошљавање;
- 4) служба за здравствену заштиту;
- 5) служба за опште послове.

За два или више завода могу се образовати заједничке службе.

Служба за обезбеђење је јединствена формација Управе.

Завод мора располагати посебном просторијом за издвајање оболелих осуђених.

Завод за жене мора располагати посебним уређајима за лечење трудница, породиља и болести жена.

Служба за преваспитавање

Члан 19.

Служба за преваспитавање примењује методе и поступке којима се на осуђене утиче да убудуће не чине кривична дела.

Служба за преваспитавање усклађује рад осталих учесника у преваспитавању.

Служба за обезбеђење

Члан 20.

Служба за обезбеђење стара се о сигурности људи и имовине у заводу, спроводи осуђена и притворена лица и обавља друге послове одређене законом.

Служба за обезбеђење спроводи осуђена и притворена лица у службеним возилима која су снабдевана уређајима за давање посебних светлосних и звучних сигнала, прописаном вентилацијом и осветљењем.

Члан 21.

Служба за обезбеђење је наоружана и униформисана.

Припадници службе за обезбеђење могу по наређењу директора Управе или управника завода вршити дужност у цивилном оделу.

Припадници службе за обезбеђење имају службену легитимацију, чију садржину и изглед прописује министар надлежан за правосуђе.

Служба за обуку и упошљавање

Члан 22.

Служба за обуку и упошљавање обучава осуђене за рад, организује њихов рад и обавља друге послове одређене законом.

Осуђени се обучавају и раде у заводима или изван завода.

Служба за здравствену заштиту

Члан 23.

Служба за здравствену заштиту врши здравствену превенцију, лечи осуђена и притворена лица и надзире хигијену и квалитет хране и воде.

Служба за здравствену заштиту има најмање једног лекара и једног медицинског техничара, а мора располагати услугама и једног лекара психијатра.

Кад је болничко лечење организовано у заводу, завод мора имати лекара и болничко особље са прописаном стручном спремом и бити снабдевен одговарајућим болничким просторијама, медицинским материјалом, прибором, уређајима и лековима.

Здравственом раднику који прегледа и лечи осуђеног гарантује се и обезбеђује пуна професионална независност, сагласно закону и етичком кодексу.

Служба за опште послове

Члан 24.

Служба за опште послове обавља правне, административне, рачуноводствене, финансијске, евиденцијске и друге послове од општег значаја за завод и пружа правну помоћ осуђеним и притвореним лицима.

3. Акт о кућном реду завода

Члан 25.

Начин живота и рада осуђених ближе се уређује актом о кућном реду завода.

Акт о кућном реду завода доноси министар надлежан за правосуђе.

4. Руковођење у Управи

Директор Управе

Члан 26.

Управом руководи директор Управе.

Директора Управе, на образложен предлог министра надлежног за правосуђе, поставља Влада Републике Србије, на пет година.

Директор Управе представља Управу и одговоран је за законито и правилно извршење заводских санкција у Републици Србији.

За директора Управе може бити постављено лице које има високу школску спрему и најмање седам година радног искуства након стицања високе школске спреме у пословима извршења санкција или у правосуђу.

Управник завода

Члан 27.

Заводом руководи управник завода.

Управника завода, на образложен предлог директора Управе распоређује министар надлежан за правосуђе, на пет година.

Управник завода заступа завод и одговоран је за законит и правилан рад у заводу.

Управник завода може имати заменика кога, на образложен предлог директора Управе, распоређује министар надлежан за правосуђе, на пет година.

За управника завода и заменика управника може бити распоређено лице које има високу школску спрему и најмање пет година радног искуства након стицања високе школске спреме у пословима извршења санкција или у правосуђу.

Начелник службе

Члан 28.

Службом у заводу руководи начелник службе.

Начелника службе, на образложен предлог управника завода и уз сагласност директора Управе, распоређује министар надлежан за правосуђе.

За начелника службе може бити распоређено лице које има високу школску спрему и потребно радно искуство важно за одговарајућу службу.

III. ЈАВНОСТ РАДА УПРАВЕ

Члан 29.

Рад Управе је јаван.

Министар надлежан за правосуђе и директор Управе, непосредно или преко управника завода, обавештавају јавност о извршењу санкција, под условом да се тиме не повређује службена тајна, озбиљно не угрожава безбедност или одржавање реда у заводу у коме се извршава санкција.

Ближе прописе о службеној тајни и начину њеног чувања доноси министар надлежан за правосуђе.

Члан 30.

Појединачне и групне посете заводу може да одобри директор Управе.

Посебно ће се водити рачуна да се омогући посета представника домаћих и страних институција и удружења која се баве заштитом људских права, представника средстава јавног информисања, научних радника који се баве проучавањем криминалитета, као и студената одговарајућих факултета.

Директор Управе може лицима која посећују завод одобрити разговор са осуђеним лицима или одређеним осуђеним лицем, уз присуство или без присуства овлашћеног службеног лица.

ДЕО ДРУГИ

ИЗВРШЕЊЕ КРИВИЧНИХ САНКЦИЈА

ГЛАВА ТРЕЋА

ИЗВРШЕЊЕ КАЗНЕ ЗАТВОРА

I. ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 31.

Сврха извршења казне затвора је да осуђени током издржавања казне, применом система савремених васпитних мера, усвоји друштвено прихватљиве вредности у циљу лакшег укључивања у услове живота након издржавања казне како убудуће не би чинио кривична дела.

Члан 32.

Са осуђеним се поступа на начин који у највећој мери одговара његовој личности и остваривању васпитног програма.

Ради остваривања васпитног програма врши се разврставање осуђених лица.

Члан 33.

Код осуђеног лица треба развијати личну одговорност и подстицати га да у васпитном програму самоиницијативно учествује.

Осуђено лице не може у оквиру службе завода обављати дужност која садржи дисциплинска овлашћења.

Током издржавања казне затвора осуђено лице учествује у одржавању реда и дисциплине, као и у васпитним, културним и другим активностима, под контролом управника завода.

Члан 34.

Осуђени издржавају казну по правилу заједно.

Кад то захтева здравствено стање осуђеног или кад је то предвиђено овим законом, може се одредити да осуђени издржава казну одвојено од осталих осуђеника.

Осуђена мушка и женска лица издржавају казну одвојено.

Члан 35.

Ради подстицања личних напора за укључивање у живот ван завода, осуђеном, за кога се основано може очекивати да ће се убудуће понашати сагласно закону, омогућава се условни отпуст.

Члан 36.

Лицу отпуштеном са издржавања казне пружа се неопходна помоћ ради његовог лакшег укључивања у живот ван завода.

II. УПУЋИВАЊЕ И РАСПОРЕЂИВАЊЕ ОСУЂЕНИХ У ЗАВОДЕ

Упућивање осуђених у заводе

Члан 37.

Осуђени се упућује на издржавање казне затвора сагласно распоредном акту министра надлежног за правосуђе.

Изузетно, на молбу осуђеног директор Управе може из оправданих разлога одступити од распоредног акта и променити место извршења казне.

Распоређивање осуђених у заводе

Члан 38.

Осуђени којем је изречена казна затвора чије трајање или остатак трајања после урачунатог притвора и другог лишења слободе у вези с кривичним делом не прелази једну годину, распоређује се, по правилу, у окружни затвор.

Осуђени којем је изречена казна затвора чије трајање прелази једну годину по правилу се распоређује у казнено-поправни завод.

Осуђена жена се распоређује у казнено-поправни завод за жене.

Члан 39.

Осуђени који је учинио кривично дело из нехата и лице које је први пут осуђено на казну затвора до једне или, изузетно, до три године, распоређује се у завод отвореног или полуотвореног типа.

Остали осуђени распоређују се у казнено-поправне заводе затвореног типа.

Накнадно распоређивање у заводе

Члан 40.

Осуђени који је распоређен у одређени тип завода може бити одлуком директора Управе накнадно распоређен у други тип завода.

У казнено-поправни завод затвореног типа са посебним обезбеђењем накнадно се распоређује осуђени за којег се приликом испитивања личности утврди да би битно угрозио безбедност осталих осуђеника, или који за време издржавања казне битно нарушава кућни ред, као и осуђени за кога се утврди да су предузете мере поступања према њему остале безуспешне.

Ближи пропис о накнадном распоређивању доноси министар надлежан за правосуђе.

III. ПОСТУПАК УПУЋИВАЊА НА ИЗДРЖАВАЊЕ КАЗНЕ ЗАТВОРА

Радње које претходе упућивању осуђеног у завод

Члан 41.

Ако суд који је донео првостепену одлуку није надлежан за упућивање осуђеног на издржавање казне затвора, дужан је да извршну одлуку, с подацима о личности осуђеног прибављеним током кривичног поступка, достави надлежном суду за упућивање на извршење казне у року од три дана од дана када је одлука постала извршна.

Надлежни суд је дужан да у року од три дана од пријема одлуке приступи упућивању осуђеног на издржавање казне.

Надлежност за упућивање на издржавање казне

Члан 42.

За упућивање осуђеног на издржавање казне затвора надлежан је општински суд према пребивалишту, односно боравишту осуђеног у време када је одлука којом је казна изречена постала правноснажна.

Исти суд задржава надлежност и ако се пребивалиште или боравиште осуђеног доцније измене.

Члан 43.

Кад су пребивалиште и боравиште осуђеног непознати, за упућивање осуђеног на издржавање казне затвора је надлежан општински суд који је донео првостепену одлуку, а ако је ту одлуку донео окружни суд, за упућивање је надлежан општински суд у месту седишта тог окружног суда.

Осуђеног који је у притвору на издржавање казне затвора упућује општински суд на чијем подручју је седиште завода у коме је осуђени притворен.

Налог за издржавање казне

Члан 44.

Надлежни суд писмено налаже осуђеном да се одређеног дана јави на издржавање казне затвора.

Рок између пријема налога и дана јављања не може бити краћи од осам ни дужи од петнаест дана.

Надлежни суд обавештава завод о датуму када осуђени треба да се јави и уз обавештење доставља извршну одлуку с подацима о личности осуђеног прибављеним током кривичног поступка.

Почетак извршења казне

Члан 45.

Завод обавештава надлежни суд да ли се осуђени јавио на издржавање казне затвора.

Почетак извршења казне рачуна се од дана када се осуђени јавио у завод на издржавање казне.

Члан 46.

Ако се осуђени који је уредно позван ради извршења казне затвора не јави у завод, суд наређује његово довођење, а ако се осуђени крије или је у бекству, суд наређује издавање потернице.

Тада се почетак извршења казне затвора рачуна од дана када је осуђени лишен слободе.

Трошкови превоза

Члан 47.

Завод надокнађује осуђеном трошкове превоза јавним саобраћајем од пребивалишта, односно боравишта до седишта завода.

Трошкове довођења у завод сноси осуђени.

IV. ОДЛАГАЊЕ ИЗВРШЕЊА КАЗНЕ ЗАТВОРА

1. Одлагање извршења казне затвора на молбу осуђеног

Разлози и трајање одлагања извршења казне затвора

Члан 48.

Извршење казне затвора може се одложити:

- 1) ако је осуђени оболео од тешке акутне болести - док болест траје;
- 2) ако је осуђена жена навршила шести месец трудноће или има дете млађе од једне године - најдуже до навршене треће године живота детета;
- 3) због смрти или тешке болести брачног друга, детета, усвојеника, родитеља или усвојиоца осуђеног - најдуже три месеца од дана одлагања;
- 4) ако је супруга осуђеног на три месеца пред порођајем или је од њеног порођаја протекло мање од шест месеци, а нема других чланова домаћинства који би јој помогли - најдуже шест месеци од дана одлагања;
- 5) ако су заједно са осуђеним на издржавање казне позвани његов брачни друг или други члан заједничког домаћинства или је неко од њих већ у затвору - најдуже шест месеци од дана одлагања;
- 6) ако је осуђеном одлагање потребно због неодложних пољских или сезонских радова или радова изазваних каквим удесом, а у породици осуђеног нема потребне радне снаге - најдуже три месеца од дана одлагања;
- 7) ако је осуђени обавезан да заврши започети посао услед чијег неизвршења може настати знатна штета - најдуже три месеца од дана одлагања;
- 8) ако је осуђеном одлагање потребно због завршетка школовања - најдуже шест месеци од дана одлагања;
- 9) ако је осуђеном одлагање потребно за полагање већ пријављеног испита - најдуже два месеца од дана одлагања.

Даном одлагања извршења казне затвора сматра се дан када је донето решење о одлагању.

Поступак одлагања извршења казне затвора

Члан 49.

Молбу за одлагање извршења казне затвора подноси осуђени.

У молби се наводе разлози за одлагање, прилажу се докази који потврђују наведене разлоге и назначаваче време за које се одлагање тражи.

Члан 50.

Молба за одлагање издржавања казне затвора подноси се у року од три дана од пријема налога за издржавање казне.

Ако је тешка акутна болест осуђеног или смрт његовог брачног друга, детета, усвојеника, родитеља или усвојиоца уследила после истека рока од три дана, молба се може поднети до дана када осуђени треба да се јави на издржавање казне.

Члан 51.

Молба за одлагање извршења казне затвора подноси се председнику надлежног општинског суда.

Кад уз молбу нису приложени докази, председник општинског суда налаже осуђеном да их достави у року од осам дана и упозорава га да ће се у супротном молба одбацити.

Члан 52.

Председник општинског суда је дужан да поводом молбе за одлагање извршења казне затвора донесе решење у року од три дана од пријема молбе.

Неблаговремену молбу, молбу коју поднесе неовлашћено лице и молбу уз коју нису благовремено приложени докази, председник општинског суда одбацује.

Члан 53.

Осуђени може против првостепеног решења изјавити жалбу председнику надлежног окружног суда.

Жалба се подноси у року од три дана од пријема решења.

Председник окружног суда је дужан да о жалби одлучи у року од три дана од њеног пријема.

Члан 54.

Молба за одлагање извршења казне затвора задржава извршење казне до правноснажности решења о молби.

Председник надлежног општинског суда, који приликом одбијања други пут поднете молбе утврди да се право на молбу злоупотребљава, одлучиће да жалба не задржава извршење казне.

Члан 55.

Осуђени коме је извршење казне затвора одложено због тешке акутне болести дужан је да једном у три месеца, а на захтев надлежног суда и чешће, суду подноси извештај установе у којој се лечи о свом здравственом стању.

Опозив и обустава одлагања извршења казне затвора

Члан 56.

Председник надлежног општинског суда опозива одлагање извршења казне затвора ако накнадно утврди да нису постојали или су престали разлози због којих је одлагање одобрио или осуђени одлагање користи противно одобреној сврси.

Ако је одобрено одлагање извршења казне трудници, а дете се роди мртво, одлагање се обуставља кад истекне шест месеци од порођаја, а ако је дете умрло после порођаја одлагање се обуставља кад истекне шест месеци од смрти детета.

Ако је одлагање извршења казне одобрено мајци детета млађег од једне године а дете умре, одлагање се обуставља кад истекне шест месеци од смрти детета.

Члан 57.

Против решења о опозиву и обустави одлагања извршења казне затвора осуђени има право жалбе под истим условима као против решења којим је одлучено о молби за одлагање.

Жалба одлаже извршење решења.

2. Одлагање извршења казне затвора поводом ванредних правних средстава

Члан 58.

Суд који одлучује о захтеву за понављање кривичног поступка поднетог у корист осуђеног може одложити извршење казне затвора и пре правноснажности решења о дозволи понављања поступка.

Суд који одлучује о захтеву за ванредно преиспитивање правноснажне пресуде може, зависно од садржине захтева, одложити извршење казне затвора.

Члан 59.

Одлагање извршења казне затвора увек се дозвољава на захтев надлежног јавног тужиоца до доношења одлуке о употребљеном правном средству.

Одлука о одлагању извршења казне престаје да важи ако јавни тужилац правно средство не употреби у року од тридесет дана од пријема одлуке о одлагању.

V. ПРИЈЕМ И РАЗВРСТАВАЊЕ ОСУЂЕНОГ У ЗАВОДУ

Пријем осуђеног

Члан 60.

Приликом ступања у завод најпре се утврђује идентитет осуђеног, обавља лекарски преглед и отвара здравствени картон.

Осуђени се приликом ступања у завод упознаје с правима и обавезама које има за време издржавања казне.

Текст овог закона и акт о кућном реду завода доступни су осуђеном све време издржавања казне, на језику који је у употреби, према Закону о службеној употреби језика и писма.

Осуђени који је неписмен, не може да чита или је глувонем, или не познаје језик, о правима и обавезама биће упознат усмено или уз помоћ тумача.

Члан 61.

Завод је дужан да омогући осуђеном да се одмах по пријему јави породици или лицу које осуђени одреди.

Ако осуђени има малолетну децу или лице о коме се искључиво стара, завод о томе извештава надлежни орган старатељства.

Члан 62.

Личне ствари осуђеног, које према акту о кућном реду завода осуђени не сме поседовати, стављају се на полог или се предају, односно достављају лицу које он одреди, о чему се издаје потврда. Кварљиве ствари се уништавају, о чему се саставља записник чији примерак се уручује осуђеном.

Актом о кућном реду завода уређује се које ствари осуђени може задржати.

Разврставање осуђеног

Члан 63.

Након ступања у завод, осуђени се упућује у пријемно одељење.

У пријемном одељењу осуђени се може задржати најдуже тридесет дана.

У пријемном одељењу се упознаје личност осуђеног ради његовог разврставања у одговарајућу васпитну групу и утврђивања програма извршења казне.

Разврставање осуђеног врши се на основу врсте кривичног дела, висине изречене казне, облика кривице, односа осуђеног према кривичном делу, раније осуђиваности и других критеријума утврђених кућним редом.

Током издржавања казне затвора могуће је накнадно разврставање (реклаификација) осуђеног у другу васпитну групу, зависно од потреба остваривања сврхе извршења казне, као и измена програма извршења казне.

Члан 64.

Труднице, породиље и мајке које негују децу смештају се одвојено од осталих осуђених жена.

VI. ПОЛОЖАЈ ОСУЂЕНОГ

1. Права осуђеног

Право на човечно поступање

Члан 65.

Свако мора поштовати достојанство осуђеног.

Нико не сме угрозити телесно и душевно здравље осуђеног.

Смештај

Члан 66.

Осуђени има право на смештај који одговара савременим хигијенским условима и месним климатским приликама.

Разврставање осуђеног у просторије за заједнички боравак и спаваонице спровешће се уз брижљиву оцену свих околности и података евидентираних у пријемном одељењу, посебно имајући у виду узраст, личне особине и склоности, као и друга својства од којих зависи позитиван међусобни утицај и одсуство опасности од међусобног физичког и психичког угрожавања.

Осуђени са посебним потребама има право на смештај примерен врсти и степену његових посебних потреба.

Просторије у којима осуђени живе и раде

Члан 67.

Просторије у којима осуђени живе и раде морају бити чисте, суве, проветрене, загрејане и довољно осветљене, како природним, тако и вештачким светлом које омогућава читање и рад без сметњи за вид. Спаваоница мора бити толико пространа да на сваког осуђеног дође најмање осам кубних метара простора.

Просторије морају имати примерене санитарне уређаје и средства за личну хигијену.

Сваки осуђени има право на засебан лежај.

Слободно време осуђеног

Члан 68.

Осуђени има право да изван затворених просторија, у слободно време, проведе најмање два часа дневно.

Осуђени, коме године и телесне способности то дозвољавају, има право у слободно време на организовану физичку активност, укључујући и право да заједно са другим осуђеницима користи спортске терене, уређаје и опрему.

Надзор над хигијеном у заводу

Члан 69.

У заводима се редовно надзиру хигијена осуђених и хигијена у просторијама.

Исхрана

Члан 70.

Осуђени има право на исхрану подобну да одржи његово добро здравље и снагу, на три оброка дневно чија укупна вредност не сме бити мања од 12.500 џула.

Осуђени који ради на тежим пословима, болесник, трудница и породиља има право на исхрану коју им одреди лекар.

Осуђеном се обезбеђује исхрана водећи рачуна о његовим верским уверењима, а према могућностима завода.

Лекар или друго стручно лице проверава, пре деобе obroka, квалитет исхране и налаз уноси у одговарајућу књигу.

Члан 71.

Осуђеном у свако доба мора бити доступна вода за пиће.

Здравствена исправност хране и воде у заводима редовно се надзиру.

Одећа, рубље и обућа

Члан 72.

Осуђени има право на бесплатно рубље, одећу и обућу који су прилагођени месним климатским приликама.

Кад то захтева посао који обавља, осуђени има право на посебну радну одећу, обућу и опрему.

Члан 73.

Одећа осуђеног не сме деловати омаловажавајуће ни понижавајуће.

Директор Управе може дозволити да у заводу отвореног типа и у отвореном одељењу завода осуђени носе сопствену одећу.

Поднесци

Члан 74.

Осуђени има право да надлежним органима упућује поднеске.

Страни држављанин се може поднеском обратити дипломатско-конзуларном представнику земље чији је држављанин, односно државе која штити његове интересе, а осуђени чије интересе не штити ниједна држава може се поднеском обратити надлежним органима Републике Србије и надлежним међународним организацијама.

Осуђени поднеске прима и упућује преко завода.

Дописивање

Члан 75.

Осуђени има неограничено право на дописивање о свом трошку.

У заводу затвореног типа са посебним обезбеђењем, заводу затвореног типа и затвореном одељењу завода садржај писама се надзире.

Управник завода може осуђеном који издржава казну у заводу из става 2. овог члана ускратити дописивање из разлога безбедности, о чему обавештава осуђеног.

Против одлуке управника завода из става 3. овог члана, осуђени има право жалбе.

Осуђени има право на дописивање без надзора са браниоцем, надлежним органима и међународним организацијама за заштиту људских права.

Телефонски разговор

Члан 76.

Осуђени има право на телефонски разговор у складу са одредбама акта о кућном реду, о свом трошку.

У заводу затвореног типа са посебним обезбеђењем, заводу затвореног типа и затвореном одељењу завода може се надзирати телефонски разговор осуђеног из разлога безбедности. Надзор телефонског разговора наређује управник завода, а врши га лице које он одреди.

Правна помоћ

Члан 77.

Завод осуђеном пружа правну помоћ у вези са извршењем казне затвора.

Посете

Члан 78.

Осуђени има право на посету брачног друга, деце, усвојеника, родитеља, усвојиоца и осталих сродника у правој линији и у побочној линији до четвртог степена сродства:

- 1) једном недељно - у заводу или одељењу отвореног типа;
- 2) двапут месечно - у заводу или одељењу полуотвореног типа;
- 3) једанпут месечно - у заводу или одељењу затвореног типа и у заводу затвореног типа са посебним обезбеђењем.

Управник завода може осуђеном одобрити и посете других лица.

Члан 79.

Осуђени има право да га посети бранилац или пуномоћник који га заступа, или кога је он позвао ради давања пуномоћја о заступању.

Посета пуномоћника може се надзирати само посматрањем а не и слушањем.

Члан 80.

Страни држављанин има, под условом узајамности, право на посету дипломатско-конзуларног представника земље чији је држављанин, односно државе која штити његове интересе, а осуђени чије интересе не штити ниједна држава има право на посету надлежних органа и организација Републике Србије и надлежних међународних организација.

Дипломатско-конзуларни представник стране државе дужан је да посету најави управнику завода.

Дипломатско-конзуларном представнику стране државе с којом не постоји узајамност и представнику надлежне међународне организације, посету одобрава директор Управе.

Члан 81.

Посета траје најкраће један час.

За време издржавања дисциплинске мере упућивања у самицу осуђени нема право на посете.

Време, трајање, начин посете и изглед просторије за посету уређују се актом о кућном реду.

Боравак у посебној просторији

Члан 82.

Осуђени има право да једном у три месеца борави с брачним другом, децом или другим блиским лицем три часа у посебним просторијама завода.

Начин остварења права лица из става 1. овог члана, изглед посебне просторије и одређивање круга блиских лица ближе се уређују актом о кућном реду.

Члан 83.

За време издржавања дисциплинске мере упућивања у самицу осуђени нема право на боравак у посебној просторији.

Пријем пакета

Члан 84.

Осуђени има право на пријем пакета:

- 1) једном недељно - у заводу или одељењу отвореног типа;
- 2) двапут месечно - у заводу или одељењу полуотвореног типа;
- 3) једанпут месечно - у заводу или одељењу затвореног типа и у заводу затвореног типа са посебним обезбеђењем.

Пакети се пре уручења прегледају у присуству осуђеног.

Тежина и допуштена садржина пакета уређују се актом о кућном реду.

Пријем новчаних пошилики

Члан 85.

Осуђени има право на неограничен пријем и слање новчаних пошилики.

Актом о кућном реду одређује се месечни износ новца којим осуђени може слободно располагати, као и износ који му се оставља на штедњу.

Рад и права на основу рада

Члан 86.

Радно способни осуђени има право и обавезу да ради.

Сврха тог рада је да осуђени стекне, одржи и повећа своје радне способности, радне навике и стручно знање.

Члан 87.

Рад осуђених мора бити сврсисходан и не сме бити понижавајући.

Постизање економске користи од рада осуђених не сме штетити остварењу сврхе тог рада.

Члан 88.

Врста посла одређује се према психичким и физичким способностима, стручним квалификацијама, израженим жељама осуђеног и према могућностима завода.

Психичке и физичке способности осуђеног за рад процењује стручни тим завода.

Члан 89.

Осуђени се упошљава у заводу или изван завода.

Уређење и начин рада у заводу треба да су што сличнији уређењу и начину рада изван завода.

Заводу припада тржишна накнада за рад осуђених изван завода.

Члан 90.

На молбу лица које је први пут осуђено на казну затвора до шест месеци, директор Управе може одобрити да за време трајања казне обавља послове на радном месту на коме је било запослено у време пријема налога за издржавање казне, ако за то постоје оправдани разлози, а кривично дело за које је осуђено није у вези с тим пословима.

Члан 91.

Радно време осуђеног може трајати до четрдесет сати недељно, а изузетно може трајати и дуже, под условима одређеним законом.

Осуђени који похађа наставу општег или стручног образовања ради сразмерно краће радно време.

Осуђени може изван радног времена да се упосли највише два часа дневно на одржавању чистоће и другим текућим пословима у заводу.

Члан 92.

Рад осуђеног не урачунава се у радни стаж.

Кад се сходно општим прописима и само време проведено на раду признаје за стицање стручне квалификације, признаје се за ту квалификацију и време проведено на истој врсти посла током издржавања казне затвора.

Члан 93.

Осуђени има право на накнаду за рад, која се исплаћује једном месечно.

Накнада за рад износи најмање 20% од најниже цене рада у Републици Србији, с тим да се за рад дужи од пуног радног времена увећава за 50%.

Члан 94.

Управник завода може осуђеног новчано наградити за успехе у раду.

Највиши износ накнаде и награде за рад одређује директор Управе.

Члан 95.

Осуђени може слободно располагати са 70% накнаде и награде за рад, а остатак му се оставља на штедњу.

Управник завода осуђеном може одобрити трошење средстава са штедње ако је новац неопходан осуђеном или његовој породици.

Члан 96.

Осуђени ужива заштиту на раду сходно општим прописима.

Осуђени који је без своје кривице привремено неспособан за рад има право на накнаду сходно општим прописима.

Завод подмирује најнужније потребе осуђеног који без своје кривице не ради, а нема сопствених средстава.

Члан 97.

Осуђени има право на дневни, недељни и годишњи одмор сходно општим прописима.

Годишњи одмор користи се у посебним просторијама завода.

За време годишњег одмора осуђени прима накнаду за рад као да ради.

Члан 98.

Осуђена жена има право на одсуство са рада због трудноће, порођаја и материнства, сходно општим прописима.

Члан 99.

За дела из области интелектуалне својине створена за време издржавања казне затвора, осуђеном припадају права сходно општим прописима.

Члан 100.

Ближе одредбе о раду осуђеног и његовим правима на основу рада уређују се правилником, који доноси министар надлежан за правосуђе.

Здравствена заштита

Члан 101.

Осуђени ужива бесплатну здравствену заштиту.

Осуђени коме се у заводу не може пружити одговарајућа здравствена заштита упућује се у Специјалну затворску болницу или другу здравствену установу, а трудница ради порођаја у породилиште.

Време проведено на лечењу урачунава се у казну затвора.

Члан 102.

Лечење осуђеног се спроводи уз његов пристанак.

Присилно храњење осуђеног није дозвољено.

Изузетно, ако осуђени одбијањем лечења или хране озбиљно угрози своје здравље или живот примениће се медицинске мере које одреди лекар, према општим медицинским прописима.

Здравствени преглед осуђеног врши се само у присуству здравственог радника, осим ако здравствени радник друкчије не затражи.

Осуђени има право да буде упознат са налазима о његовом здравственом стању и садржином његовог здравственог картона, осим у случајевима предвиђеним општим медицинским прописима.

Осуђеном се мора омогућити да користи услуге зубног лекара.

Члан 103.

Лекар у заводу дужан је да:

1) прегледа сваког осуђеног одмах након пријема у завод, по повратку у завод са привременог одсуства и пре отпуштања из завода;

2) приликом пријема у завод и касније, увек када је то потребно, установи да ли је осуђени физички или душевно оболео и његову радну способност;

3) одмах прегледа осуђеног који се жали да је болестан или постоје знаци да је болестан;

4) свакодневно прегледа осуђеног који је болестан или одбија храну или воду, а редовно, у интервалима не дужим од три месеца, остале осуђене;

5) контролише смештај, исхрану, хигијену, санитарне и друге услове од којих зависи здравље осуђених;

6) води посебну евиденцију о повредама осуђених;

7) надзире рад апотеке и медицинског особља које евидентира, издаје и даје прописану терапију осуђеном.

Лекар у заводу дужан је да управнику завода у писменој форми:

1) подноси периодичне извештаје о здравственом стању осуђених;

2) поднесе извештај увек када установи да је физичко или душевно стање осуђеног нарушено или угрожено због продужења или начина издржавања казне и да препоручи мере за поступање са тим лицем, укључујући и могућност прекида извршења казне;

3) даје налазе и препоруке о количини и квалитету хране за осуђене;

4) даје налазе и препоруке о побољшању хигијене у заводу и код осуђених, стању санитарних услова и уређаја, грејања, осветљења и проветравања у просторијама у којима бораве осуђени;

5) даје налазе и препоруке у вези са неопходним физичким активностима осуђених.

Управник завода дужан је да без одлагања предузима мере из става 2. овог члана које му препоручи лекар.

Члан 104.

На захтев осуђеног, управник завода може одобрити специјалистички преглед осуђеног, ако такав преглед није одредио лекар.

Трошкове прегледа тада сноси осуђени, ако управник завода друкчије не одреди.

Члан 105.

О озбиљној угрожености здравља или живота осуђеног, или о његовом премештају у заводску болницу или другу здравствену установу, завод ће одмах обавестити његовог брачног друга, децу, усвојенике или лице са којим је до одласка на издржавање казне живео у ванбрачној или каквој другој трајној заједници, а ако их осуђени нема тада његове родитеље, усвојиоца, браћу, сестре или даље сроднике.

Права осуђене жене која има дете

Члан 106.

Осуђена жена која има дете може задржати дете до навршене прве године живота, после чега родитељи детета споразумно одлучују да ли ће дете поверити на чување оцу, осталим сродницима или другим лицима.

Кад се родитељи не споразумеју или је њихов споразум на штету детета, о поверавању детета одлучује суд надлежан према пребивалишту, односно боравишту мајке у време осуде.

Члан 107.

Осуђена жена која има дете има право на помоћ стручног особља завода.

У одсуству непосредне мајчине бриге, детету се омогућује смештај у посебну просторију завода и стручна нега, које одговарају стандарду дечијих јасли.

Податак да је дете рођено у заводу не сме бити наведен у изводу из матичне књиге рођених и другим јавним исправама.

Члан 108.

Порођај осуђене жене, њена нега и смештај и нега детета у заводу су бесплатни.

Обавештавање

Члан 109.

Осуђени има право да користи дневну и периодичну штампу и друга средства јавног обавештавања.

Осуђени може да чита књиге из библиотеке завода и књиге које сам прибави.

Образовање

Члан 110.

Осуђени има право на основно и средње образовање, које се сходно општим прописима организује у заводу.

Завод организује и друге видове образовања осуђених.

Члан 111.

Управник завода може осуђеном одобрити ванредно школовање.

Трошкове ванредног школовања сноси осуђени.

Члан 112.

Из исправе о стицању образовања не сме бити видљиво да је образовање осуђеног стечено за време издржавања казне.

Верска права

Члан 113.

Осуђени има право:

- 1) на верски обред;
- 2) да држи и чита верску литературу;
- 3) да га посети свештено лице.

Ако у заводу постоји довољан број осуђених исте вероисповести, на њихов захтев управник завода ће дозволити свештеном лицу те вероисповести да их редовно посећује или да у заводу има редовну службу или наставу.

На осуђеног се не може вршити притисак да присуствује верском обреду или посети свештеног лица.

Верски обред обавља се у посебној, прикладној просторији завода.

Време, трајање и начин коришћења права из овог члана ближе се уређују актом о кућном реду.

Притужба и жалба

Члан 114.

Осуђени има право притужбе управнику завода због повреде права или других неправилности које су у заводу учињене према њему.

Управник завода, или лице које он на то овласти, дужан је да пажљиво испита притужбу и да о њој донесе решење, у року од 15 дана.

Осуђени који не добије одговор на притужбу или није задовољан донетим решењем има право да поднесе жалбу директору Управе, који је дужан да о њој одлучи у року од 15 дана од дана пријема жалбе.

Осуђени има право да се без присуства запослених и постављених лица у заводу притужи овлашћеном лицу које надзире рад завода.

Садржина притужбе и жалбе представља тајну.

2. Посебна права осуђеног

Члан 115.

Осуђеном који се посебно добро влада и залаже на раду управник завода може доделити следећа посебна права:

- 1) проширено право на пријем пакета;

- 2) проширено право на пријем посета;
- 3) право на пријем посета без надзора у просторијама за посете;
- 4) право на пријем посета у посебним просторијама, без присуства осталих осуђених;
- 5) право на пријем посета изван завода;
- 6) право на погоднији смештај;
- 7) право на слободан излазак у град;
- 8) право на посету породици и сродницима о викенду и празницима;
- 9) право на наградно одсуство из завода до седам дана у току године;
- 10) право на ванредно одсуство из завода до седам дана;
- 11) право на коришћење годишњег одмора изван завода.

Проширено право на пријем посета подразумева и проширење круга лица која могу посетити осуђеног (даљи сродници, пријатељи и други).

Одлуку из става 1. овог члана управник завода доноси на предлог свих стручних служби завода.

3. Премештај осуђеног

Члан 116.

На молбу осуђеног или предлог управника завода, кад за то постоје оправдани разлози, директор Управе може осуђеног преместити из једног завода у други завод.

Директор Управе може, из разлога безбедности, осуђеног преместити по службеној дужности.

Против одлуке директора Управе из ст. 1. и 2. овог члана осуђени има право жалбе министру надлежном за правосуђе у року од три дана од пријема одлуке.

Члан 117.

Завод у који је осуђени премештен дужан је да одмах после премештаја осуђеном омогући да се јави породици или лицу које он одреди, о трошку завода.

Осуђени коме је молба за премештај одбијена не може поднети нову молбу док не истекне шест месеци од доношења одлуке по ранијој молби.

4. Прекид извршења казне затвора

Прекид извршења казне одлуком директора Управе

Члан 118.

На молбу осуђеног или предлог управника завода, директор Управе може одобрити прекид извршења казне затвора ако настану разлози због којих би се њено извршење могло одложити.

Против одлуке директора Управе из става 1. овог члана дозвољена је жалба министру надлежном за правосуђе у року од три дана од пријема одлуке.

Члан 119.

Кад је осуђени упућен у завод пре правноснажности решења о молби за одлагање извршења казне, а доцније се утврди да је молба била основана, прекида се извршење казне затвора, одлуком директора Управе, а сагласно одлуци суда о одлагању извршења казне.

У том случају време издржане казне затвора не урачунава се у трајање прекида.

Прекид извршења казне затвора поводом ванредних правних средстава

Члан 120.

Суд који одлучује о захтеву за понављање кривичног поступка поднетог у корист осуђеног може прекинути извршење казне затвора и пре правноснажности решења о дозволи понављања поступка.

Суд који одлучује о захтеву за ванредно преиспитивање правноснажне пресуде може, зависно од садржине захтева, прекинути извршење казне затвора.

Члан 121.

Прекид извршења казне затвора увек се дозвољава на захтев надлежног јавног тужиоца до доношења одлуке о употребљеном правном средству.

Одлука о прекиду извршења казне престаје да важи ако јавни тужилац правно средство не употреби у року од тридесет дана од пријема одлуке о прекиду.

Опозив прекида извршења казне затвора и спровођење осуђеног на даље издржавање казне

Члан 122.

Директор Управе опозива прекид извршења казне затвора ако накнадно утврди да нису постојали или су престали разлози због којих је прекид одобрио или осуђени прекид користи противно одобреној сврси.

Ако се осуђени после истека или опозива прекида извршења казне не јави у завод, завод о томе одмах обавештава орган унутрашњих послова, који осуђеног спроводи на даље издржавање казне.

Дејства прекида извршења казне затвора

Члан 123.

Време прекида извршења казне затвора не урачунава се у издржану казну.

За време прекида извршења казне осуђеном не припадају права предвиђена овим законом.

Сходна примена одредаба о одлагању извршења казне затвора

Члан 124.

У свему осталом на прекид извршења казне затвора сходно се примењују одредбе овог закона којим се уређује одлагање извршења казне затвора.

5. Смрт осуђеног

Члан 125.

У случају смрти осуђеног одмах се обавештавају његов брачни друг, деца и усвојеник, а ако их осуђени нема - његови родитељи, усвојилац, брат, сестра, даљи сродници или лице које је он одредио.

О смрти осуђеног обавештава се и суд који је донео првостепену одлуку и матичар.

Члан 126.

Посмртни остаци осуђеног и његове личне ствари предају се породици осуђеног или лицу које је он одредио.

Ако осуђени нема породицу, или породица, односно лице које је он одредио, не прихвати посмртне остатке, посмртни остаци осуђеног сахрањују се о трошку завода.

VII. МЕРЕ ЗА ОДРЖАВАЊЕ РЕДА И БЕЗБЕДНОСТИ

1. Опште одредбе

Члан 127.

Током извршења казне затвора осуђени је дужан да се понаша у складу са законом и прописима донетим на основу закона, као и по налозима службених лица, осим када би извршење налога било противправна радња.

У циљу одржавања реда и безбедности у заводу, према осуђеном се могу применити само оне мере за одржавање реда и безбедности које су утврђене овим законом и прописима донетим на основу овог закона и само у мери у којој је то неопходно.

У примени мера за одржавање реда и безбедности не сме се применити строжа мера од неопходно потребне с обзиром на природу потребе њене примене и садржину мере.

Мере за одржавање реда и безбедности су мере принуде и посебне мере.

2. Мере принуде

Услови за примену мере принуде

Члан 128.

Мере принуде према осуђеном се могу применити само када је неопходно да се спречи:

- 1) бекство осуђеног;
- 2) физички напад на друго лице;
- 3) наношење повреде другом лицу;
- 4) самоповређивање;
- 5) проузроковање материјалне штете;
- 6) активан и пасиван отпор осуђеног.

Мера принуде се може применити и према лицу које противправно ослобађа осуђеног или противправно улази у просторије завода. Ово лице се задржава до доласка овлашћених лица органа унутрашњих послова.

Врсте мера принуде

Члан 129.

Мере принуде су:

- 1) употреба физичке снаге;
- 2) везивање;
- 3) издвајање;
- 4) употреба гумене палице;
- 5) употреба шмркова са водом;
- 6) употреба хемијских средстава и
- 7) употреба ватреног оружја.

Приликом примене мере принуде користи се она мера која најмање угрожава живот и здравље лица према коме се примењује, и којом се успешно савлађује отпор и сразмерна је опасности која прети.

Примена мере принуде и лекарски преглед

Члан 130.

О намери примене мере принуде усмено и јасно се упозорава лице према којем ће се мера применити, осим ако се ради о истовременом или непосредно предстојећем противправном нападу.

Употребу шмркова са водом и хемијских средстава може наредити само управник завода.

Након примене мере принуде обавезан је лекарски преглед осуђеног према коме је принуда примењена. У наредна двадесет и четири сата лекарски преглед се обавља још два пута у једнаким временским интервалима.

О примени мере принуде и обављеном лекарском прегледу из става 3. овог члана подноси се писмени извештај управнику завода.

Употреба ватреног оружја

Члан 131.

Ватрено оружје дозвољено је употребити само ако се другим мерама не може:

- 1) одбити истовремен или непосредно предстојећи противправни напад којим се угрожава живот осуђеног, запосленог или другог лица затченог у заводу;
- 2) онемогућити бекство осуђеног из завода затвореног типа;
- 3) онемогућити приликом спровођења бекство осуђеног који издржава казну затвора од десет година или тежну казну.

Ватрено оружје се неће употребити ако би се тиме озбиљно угрозио живот другог лица.

Ако се службена радња предузима под непосредним руководством управника завода или руководиоца службе обезбеђења, ватрено оружје се може употребити само по њиховом наређењу.

Сврха употребе ватреног оружја је онеспособљавање нападача. Смртоносна употреба ватреног оружја дозвољена је само у случају озбиљне опасности по људски живот.

Дужност обавештавања о употребни ватреног оружја

Члан 132.

Управник завода је дужан да одмах достави обавештење о употреби ватреног оружја и записник о лекарском прегледу осуђеног лица директору Управе и надлежном јавном тужиоцу.

Поступање приликом бекства осуђеног

Члан 133.

Припадник службе обезбеђења без одлагања предузима радње да осуђеног онемогући у бекству.

О сваком покушају бекства и бекству осуђеног, припадник службе обезбеђења одмах обавештава управника завода, који је дужан да о томе обавести директора Управе.

У случају бекства осуђеног, управник завода обавештава надлежни орган унутрашњих послова, наређује издавање потернице и предузима друге радње које су неопходне да се осуђени у бекству лиши слободе.

За време бекства осуђеном не тече извршење казне затвора.

Коришћење саобраћајних средстава и средстава везе

Члан 134.

У циљу лишавања слободе непосредно одбеглог осуђеног припадник службе обезбеђења се може послужити доступним превозним средством и средством везе. О употреби ових средстава издаје се потврда.

Припадник службе обезбеђења може у истом циљу вршити легитимисање лица.

Претрес стана

Члан 135.

У случају непосредног бекства осуђеног из завода или приликом спровођења осуђеног припадник службе обезбеђења може без одлуке суда ући у стан или друге просторије и вршити претрес ако је то неопходно за лишавање слободе осуђеног. О уласку ће се издати потврда, а ако је извршен претрес саставиће се записник.

Претрес из става 1. овог члана може се извршити и без сведока ако није могуће обезбедити њихово присуство, а постоји опасност од одлагања. Разлози за претресање без присуства сведока морају се назначити у записнику.

3. Посебне мере

Услови за примену и врсте посебних мера

Члан 136.

Према осуђеном за кога постоји опасност од бекства, насилничког понашања, самоповређивања или угрожавања реда и безбедности друге врсте, који се на други начин не могу отклонити, изузетно се могу наредити посебне мере.

Посебне мере су:

- 1) појачан надзор;
- 2) одузимање и привремено задржавање ствари чије је држање иначе дозвољено;
- 3) смештај у посебно осигурану просторију без опасних ствари;
- 4) смештај под појачан надзор;
- 5) усамљење;
- 6) тестирање на заразне болести или психоактивна средства.

Примену посебне мере одређује управник завода или лице које он овласти.

Према осуђеном могуће је применити и више посебних мера истовремено.

Извршење мере из става 2. овог члана одмах се обуставља ако су престали разлози за њену примену.

Појачан надзор

Члан 137.

Појачан надзор је учестало посматрање осуђеног без ремећења његових свакодневних активности.

Смештај у посебно осигурану просторију без опасних ствари

Члан 138.

Смештај у посебно осигурану просторију без опасних ствари може трајати најдуже до четрдесет и осам сати одједном. Ова мера се одређује уз претходно мишљење лекара.

Уз меру из става 1. овог члана примењује се мера појачаног надзора.

Смештај под појачан надзор

Члан 139.

Смештај под појачан надзор може се применити само у заводима затвореног типа, односно у затвореним одељењима и може да траје најдуже шест месеци у току године.

На решење о смештају под појачани надзор осуђени има право жалбе у року од три дана од пријема решења. Жалба не одлаже извршење решења.

Мера из става 1. овог члана преиспитује се свака три месеца. На решење о продужењу трајања ове мере осуђени има право жалбе у року од три дана од пријема решења. Жалба не одлаже извршење решења.

Усамљење

Члан 140.

Осуђеном који својим понашањем упорно ремети ред, угрожава безбедност и представља озбиљну опасност за друге осуђене, може се решењем изрећи мера усамљења у непрекидном трајању најдуже до три месеца. Током календарске године ова мера се може применити највише два пута.

Усамљењем се осуђеном онемогућава веза с другим осуђеним издвајањем из заједничког начина извршења казне и заједничких активности.

Усамљење се одређује уз претходно мишљење лекара.

Усамљење се извршава у просторији која има услове прописане у члану 152. став 1. овог закона.

Осуђеном се за време извршења мере усамљења мора осигурати боравак ван просторије на свежем ваздуху у трајању од најмање један сат дневно.

Осуђеном се за време извршења мере усамљења омогућава рад у просторијама у којима се мера примењује, а током примене може користити личне ствари, читати штампу и књиге, дописивати се, слушати радио и пратити телевизијски програм.

На решење из става 1. овог члана осуђени има право жалбе у року од три дана од пријема решења. Жалба не одлаже извршење решења.

Мера из става 1. обуставиће се када стручне службе оцене да она више није неопходна.

Тестирање на заразне болести или психоактивна средства

Члан 141.

У случају основане сумње у постојање заразних болести или узимања опојних дрога или психоактивних средстава, могуће је од осуђеног узимати узорке крви и мокраће у мери неопходној за испитивање према правилима медицинске струке, односно коришћење одговарајућег теста.

Остале одредбе о посебним мерама

Члан 142.

Смештај у посебно осигурану просторију без опасних ствари, смештај под појачан надзор, усамљење и тестирање на заразне болести или психоактивна средства примењује се под надзором лекара.

Члан 143.

Ближе прописе о мерама за одржавање реда и безбедности у заводима и о сарадњи са органом унутрашњих послова доноси министар надлежан за правосуђе.

VIII. ДИСЦИПЛИНСКИ ПРЕСТУПИ, МЕРЕ И ПОСТУПАК И МАТЕРИЈАЛНА ОДГОВОРНОСТ ОСУЂЕНОГ

1. Дисциплински преступи

Претпоставке за примену дисциплинских мера

Члан 144.

Дисциплински преступи су теже и лакше повреде правила реда и безбедности, као и повреде других правила понашања осуђеног утврђених овим законом и актом о кућном реду завода.

Тежи дисциплински преступи уређују се овим законом, а лакши актом о кућном реду завода.

Према осуђеном се примењује дисциплинска мера и ако за време издржавања казне учини кривично дело за које је прописана новчана казна или казна затвора до једне године, или казна затвора до једне године и новчана казна.

Према осуђеном се не може више пута применити дисциплинска мера за исту радњу дисциплинског преступа.

Тежи дисциплински преступи

Члан 145.

Тежи дисциплински преступи су:

- 1) бекство или покушај бекства из завода;
- 2) подстрекавање на побуну или бекство;
- 3) припремање побуне или бекства;
- 4) неовлашћено напуштање завода;
- 5) насиље према другом лицу;
- 6) прављење, поседовање или коришћење опасне ствари;
- 7) израда или уношење у завод средства подобног за напад, бекство или вршење кривичног дела;
- 8) спречавање приступа у било који део завода службеном лицу или лицу које се овлашћено налази у заводу, односно улази у њега;
- 9) угрожавање, оштећење или уништење имовине већег обима;
- 10) одбијање извршења законитог налога овлашћеног лица услед чега је наступила или могла наступити тежа штетна последица;
- 11) намерно или грубом непажњом угрожавање туђег здравља;
- 12) производња, поседовање или коришћење опојног или психоактивног средства;
- 13) грубо занемаривање личне хигијене;
- 14) бављење играма на срећу;
- 15) намерно угрожавање свог здравља ради онеспособљавања за извршење обавезе;
- 16) отпор здравственом прегледу или мерама за спречавање опасности од заразе;
- 17) подстрекавање лица лишеног слободе на тежи дисциплински преступ;
- 18) занемаривање радне обавезе које је изазвало или је могло изазвати тежу штетну последицу;
- 19) обучавање себе или другог о начину извршења кривичног дела на основу личног или туђег искуства;
- 20) тежа злоупотреба добијених посебних права из члана 115. став 1. овог закона;
- 21) понављање лакших дисциплинских преступа.

2. Дисциплински мере

Члан 146.

За учињене дисциплинске преступе изричу се дисциплинске мере.

Дисциплинске мере су:

- 1) укор;

- 2) ограничење или забрана примања пакета до три месеца;
- 3) одузимање додељених посебних права из члана 115. став 1. овог закона;
- 4) ограничење или забрана располагања новцем у заводу до три месеца;
- 5) упућивање у самицу у слободно време или током целог дана и ноћи.

Мера упућивања у самицу и ограничење или забрана располагања новцем у заводу може се изрећи само за теже дисциплинске преступе.

Укидање додељених посебних права из члана 115. став 1. овог закона и упућивање у самицу могу се изрећи кумулативно.

Условно одлагање дисциплинске мере

Члан 147.

Дисциплинску меру, изузев дисциплинске мере укора, могуће је условно одложити до три месеца.

Уколико осуђени у року за који је одложено извршење дисциплинске мере учини тежи дисциплински преступ, условно одложена дисциплинска мера ће се опозвати, а уколико учини лакши дисциплински преступ дисциплинска мера се може опозвати.

Одлуку о опозиву из става 2. овог члана доноси орган који је донео одлуку о дисциплинској мери.

Стицај дисциплинских преступа

Члан 148.

За стицај дисциплинских преступа изриче се јединствена дисциплинска мера, на основу оцене тежине преступа у стицају и других околности које утичу на изрицање мере.

Члан 149.

Укор се изриче кад осуђеног због учињеног дисциплинског преступа треба само прекорети.

Дисциплинске мере из члана 146. става 2. тач. 2, 3. и 4. овог закона изричу се као самосталне мере кад нема основа или није оправдано изрећи меру упућивања у самицу, а укором се не може постићи сврха дисциплинске мере.

Извршење дисциплинске мере упућивања у самицу

Члан 150.

Дисциплинска мера упућивања у самицу изриче се изузетно, само за теже дисциплинске преступе и не може трајати дуже од 15 дана.

Меру упућивања у самицу до 30 дана могуће је изрећи за стицај дисциплинских преступа.

Члан 151.

Дисциплинска мера упућивања у самицу представља искључење осуђеног из заједничких активности с другим осуђенима у слободно време или током целог дана и ноћи.

Пре извршења дисциплинске мере упућивања у самицу обавезан је лекарски преглед.

Члан 152.

Просторија у којој се извршава дисциплинска мера упућивања у самицу мора имати најмање четири квадратна метра и десет кубних метара простора. Просторија мора бити прозачна, осветљена дневним и вештачким осветљењем, загрејана у складу са климатским условима, опремљена креветом и постељином, столом и столицом.

Осуђеном се мора осигурати неограничен приступ води за пиће и санитарним уређајима.

Током извршења дисциплинске мере упућивања у самицу осуђени може читати и писати, и има право да борави ван просторије на свежем ваздуху у трајању од најмање један сат дневно.

Члан 153.

Током извршења дисциплинске мере упућивања у самицу обавезна је лекарска контрола осуђеног најмање једном у току дана, а управник завода и васпитач су обавезни да га посете најмање једном у току седам дана.

Налази и запажања лекара и других овлашћених лица уносе се у књигу извршења дисциплинске мере упућивања у самицу.

Члан 154.

Укупан боравак осуђеног у просторији у којој се извршава дисциплинска мера упућивања у самицу не може трајати дуже од шест месеци у току једне календарске године.

Члан 155.

Управник завода обуставља извршење дисциплинске мере упућивања у самицу ако оцени да је дисциплинска мера постигла своју сврху и пре њеног истека.

Управник завода обавезно прекида извршење дисциплинске мере упућивања у самицу ако по писменом мишљењу лекара даљи боравак у самици угрожава здравље осуђеног.

3. Дисциплински поступак

Надлежност и покретање поступка

Члан 156.

Поступак за теже дисциплинске преступе води и одлуку доноси дисциплинска комисија, а за лакше дисциплинске преступе управник завода или лице које он одреди, с тим да то лице не може бити предлагач.

Предлог за покретање дисциплинског поступка подноси руководилац организационе јединице завода или лице које он одреди. За теже дисциплинске преступе предлог за покретање поступка може поднети и управник завода или лице које он одреди.

Предлог за покретање дисциплинског поступка из става 2. овог члана подноси се у року од двадесет и четири сата од сазнања за учињени преступ.

Дисциплинску комисију од три члана из става 1. овог члана именује директор Управе, на предлог управника завода.

Услови за издвајање осуђеног

Члан 157.

Од момента сазнања за учињени тежи дисциплински преступ и током дисциплинског поступка, управник завода или лице које он овласти може одлучити да се осуђени издвоји из безбедносних разлога од осталих осуђеника, до двадесет и четири сата. Време издвајања се урачунава у дисциплинску меру упућивања у самицу.

Докази у дисциплинском поступку

Члан 158.

Осуђени против кога се води дисциплински поступак се обавезно саслушава, а наводи које истакне проверавају се и изводе се и други докази.

О току дисциплинског поступка води се записник.

Одмеравање дисциплинске мере

Члан 159.

При изрицању дисциплинске мере води се рачуна о понашању осуђеног током издржавања казне и залагању на раду, а узимају се у обзир и све друге чињенице битне за правилно одмеравање мере.

Застарелост

Члан 160.

Дисциплинска мера не може се изрећи нити се изречена мера може извршити, ако је од учињеног дисциплинског преступа протекло више од шест месеци.

Право осуђеног на стручну правну помоћ

Члан 161.

Осуђени против кога се води дисциплински поступак има право на стручну правну помоћ.

О праву из става 1. овог члана осуђени мора бити обавештен пре утврђивања чињеница у поступку.

Решење и жалба у дисциплинском поступку

Члан 162.

Дисциплински поступак се окончава решењем.

Против решења осуђени може изјавити жалбу у року од три дана од дана пријема решења и о жалби се мора одлучити у року од три дана.

Жалба не одлаже извршење решења.

О жалби одлучује директор Управе.

Овлашћење министра надлежног за правосуђе

Члан 163.

Ближе одредбе о дисциплинским преступима, мерама и поступку доноси министар надлежан за правосуђе.

4. Материјална одговорност

Члан 164.

Осуђени је дужан да надокнади штету коју намерно или грубом непажњом проузрокује заводу.

О накнади штете у износу до 10.000 динара одлучује првостепени дисциплински орган на захтев предлагача, а за износ штете преко 10.000 динара завод остварује своје право у парничном поступку.

Накнаду штете о којој је одлучио првостепени дисциплински орган завод непосредно наплаћује из средстава којим осуђени слободно располаже, а ако је то недовољно и из штедног улога осуђеног.

IX. СУДСКА ЗАШТИТА

Право осуђеног на судску заштиту

Члан 165.

Против коначне одлуке којом је осуђеном током извршења казне затвора ограничено или повређено неко право утврђено овим законом осуђени има право на судску заштиту.

Судска заштита из става 1. овог члана остварује се у управном спору.

Тужба за судску заштиту

Члан 166.

Тужба за судску заштиту се подноси у року од три дана од дана достављања одлуке.

О тужби из става 1. овог члана надлежни суд одлучиће у року од 15 дана од дана пријема тужбе.

Тужба одлаже извршење одлуке, осим у случајевима утврђеним овим законом када жалба не одлаже извршење решења.

X. ОТПУШТАЊЕ ОСУЂЕНОГ СА ИЗВРШЕЊА КАЗНЕ ЗАТВОРА

Отпуштање због истека казне

Члан 167.

Осуђени се отпушта из завода оног дана када му је истекла казна.

Ако је последњи дан извршења казне субота, недеља или државни празник, осуђени се отпушта претходног дана.

Осуђени се ослобађа сваког рада најмање три дана пре отпуштања.

Завод је дужан да у року од осам дана након отпуштања осуђеног о томе обавести суд који га је упутио на извршење казне, као и надлежни орган унутрашњих послова.

Опште одредбе о отпуштању осуђеног

Члан 168.

Пре отпуштања, лекар прегледа осуђеног и налаз уноси у здравствени картон.

Тешко болесно лице, које је отпуштено са извршења казне затвора и отпуштено лице које је због болести неспособно за пут, завод смешта у најближу одговарајућу здравствену установу. Трошкове лечења за првих тридесет дана сноси завод.

Члан 169.

Осуђеном се приликом отпуштања из завода издаје отпусни лист.

Отпусни лист, поред осталог, садржи и датум отпуштања и датум до када отпуштено лице треба да се јави органу унутрашњих послова.

Отпусни лист служи отпуштеном лицу и као доказ о идентитету до приспећа у место пребивалишта, односно боравишта.

Члан 170.

Осуђеном се приликом отпуштања предају ствари и предмети које му је завод чувао, уштеђевина и новац који је примио за време издржавања казне, а није га потрошио у заводу.

При отпуштању осуђеног, завод му обезбеђује рубље, одећу и обућу, уколико осуђени није у могућности да их прибави.

Лице се сматра отпуштеним када напусти простор завода.

Члан 171.

Трошкове превоза отпуштеном лицу до места пребивалишта, односно боравишта сноси завод.

Отпуштеном странцу плаћају се трошкови превоза до граничног прелаза, ако посебним прописом није друкчије одређено.

Отпуштање због амнестије и помиловања

Члан 172.

У случају да се осуђени отпушта из завода на основу закона о амнестији, завод је дужан да га отпусти најдоцније двадесет четири часа након пријема решења о амнестији, ако законом о амнестији није друкчије одређено.

У случају да се осуђени отпушта из завода на основу одлуке о помиловању, завод је дужан да га отпусти истог дана по пријему одлуке о помиловању, а најдоцније у року од двадесет четири часа.

Превремено отпуштање

Члан 173.

Директор Управе може, на предлог управника завода, превремено отпустити осуђеног са издржавања казне, најмање три месеца пре истека казне, ако је издржао девет десетина казне и није добио условни отпуст.

Предлог из става 1. овог члана подноси управник завода након претходно прибављеног мишљења свих стручних служби завода о понашању осуђеног.

XI. ПОМОЋ НАКОН ИЗВРШЕЊА КАЗНЕ ЗАТВОРА

Члан 174.

Завод је дужан да пре отпуштања осуђеног са извршења казне затвора, установи да ли му је и каква помоћ потребна након отпуштања.

О потреби и врсти помоћи из става 1. овог члана завод обавештава орган старатељства надлежан према пребивалишту, односно боравишту отпуштеног лица, или одговарајућу организацију или удружење.

ГЛАВА ЧЕТВРТА

ИЗВРШЕЊЕ НОВЧАНЕ КАЗНЕ

Надлежност и поступак за извршење новчане казне

Члан 175.

Решење којим се одређује извршење новчане казне доноси по службеној дужности суд који је изрекао првостепену одлуку.

У погледу надлежности и поступка за наплату новчане казне примењују се одредбе Закона о извршном поступку, уколико овим законом није друкчије одређено.

Члан 176.

Принудној наплати новчане казне приступа се кад осуђени не плати новчану казну у одређеном року.

Трошкове принудне наплате новчане казне сноси осуђени.

Средства од наплаћене новчане казне су приход буџета Републике Србије.

Члан 177.

Новчана казна наплаћује се пописом и продајом покретних ствари осуђеног.

Када је то недовољно продају се и непокретне ствари осуђеног.

Однос извршења новчане казне, трошкова кривичног поступка и имовинскоправног захтева оштећеног

Члан 178.

Ако се истовремено врши принудна наплата новчане казне и трошкова кривичног поступка, прво се наплаћују трошкови кривичног поступка.

Ако се због наплате новчане казне имовина осуђеног тако смањи, да се имовинскоправни захтев оштећеног не може намирити, тај се захтев намирује из наплаћене новчане казне, али највише до висине казне.

Замена новчане казне у казну затвора

Члан 179.

Кад новчана казна не може да се наплати у целини или уопште не може да се наплати, извршни суд о томе обавештава суд који је донео првостепену одлуку о новчаној казни.

Замена ненаплаћене новчане казне или њеног дела казном затвора врши се према одредбама кривичног закона, а осуђени коме је новчана казна замењена

казном затвора има исти положај као лице које издржава казну затвора изречену за прекршај.

Сходна примена на извршење новчане казне изречене за привредни преступ и прекршај

Члан 180.

Одредбе овог закона којима се уређује извршење новчане казне изречене за кривично дело сходно се примењује на извршење новчане казне изречене за привредни преступ и прекршај, ако посебним законом није друкчије одређено.

ГЛАВА ПЕТА

ИЗВРШЕЊЕ КАЗНЕ РАДА У ЈАВНОМ ИНТЕРЕСУ

Надлежност и поступак извршења казне рада у јавном интересу

Члан 181.

Суд који је одлучивао у првом степену покреће поступак за извршење казне рада у јавном интересу пред повереником посебне организационе јединице Управе (у даљем тексту: повереник) према пребивалишту, односно боравишту осуђеног лица.

Одређивање врсте посла

Члан 182.

Рад у јавном интересу обавља се код послодавца који се бави делатношћу у оквиру које се може остварити општа сврха кривичних санкција.

Врсту рада из става 1. овог члана одређује повереник, водећи рачуна о способностима, стеченим знањима и здравственом стању осуђеног лица.

У извршењу казне рада у јавном интересу повереник посебно сарађује са службом за запошљавање, центром за социјални рад, органима јединице локалне самоуправе и органом унутрашњих послова.

Праћење извршења и обавештавање

Члан 183.

Повереник прати извршење казне рада у јавном интересу и о томе обавештава суд и Управу.

Члан 184.

Ближи пропис о извршењу казне рада у јавном интересу доноси министар надлежан за правосуђе у сарадњи са министром надлежним за рад.

ГЛАВА ШЕСТА

ИЗВРШЕЊЕ КАЗНЕ ОДУЗИМАЊА ВОЗАЧКЕ ДОЗВОЛЕ

Члан 185.

Ради одузимања возачке дозволе, суд који је одлучивао у првом степену доставља извршну одлуку о изрицању казне одузимања возачке дозволе органу унутрашњих послова надлежном према пребивалишту, односно боравишту осуђеног у време када је одлука којом је изречена казна постала правноснажна.

ГЛАВА СЕДМА

ИЗВРШЕЊЕ УСЛОВНЕ ОСУДЕ СА ЗАШТИТНИМ НАДЗОРОМ

Надлежност за извршење условне осуде са заштитним надзором

Члан 186.

Суд који је одлучивао у првом степену покреће поступак за извршење условне осуде са заштитним надзором (у даљем тексту: заштитни надзор) пред повереником према пребивалишту, односно боравишту осуђеног лица.

Члан 187

Суд који је донео првостепену одлуку дужан је да извршну одлуку, с подацима о личности осуђеног лица прибављеним током кривичног поступка, достави поверенику у року од три дана од дана када је одлука постала извршна.

Дужности и права повереника и осуђеног лица

Члан 188.

Повереник је дужан да у року од три дана после пријема одлуке отпочне припреме за њено извршење и да успостави сарадњу са надлежним органом унутрашњих послова, установама здравствене и социјалне заштите, послодавцем и другим установама, организацијама и удружењима.

Повереник је дужан да у року од 15 дана после пријема одлуке изради програм извршења заштитног надзора и да са њим упозна осуђено лице.

Програм из става 2. овог члана повереник доставља надлежном суду и одговарајућем органу, установи, организацији, односно послодавцу из става 1. овог члана.

На програм из става 2. овог члана осуђено лице има право на приговор надлежном суду у року од три дана од дана упознавања са програмом.

Током извршења заштитног надзора повереник је дужан да сарађује са породицом осуђеног лица.

Члан 189.

Осуђено лице је дужно да се придржава програма извршења заштитног надзора.

Повереник прати и проверава да ли се програм извршења заштитног надзора примењује.

Осуђено лице има право приговора директору Управе на рад повереника.

Дужност обавештавања суда

Члан 190.

Повереник је дужан да најмање једном у шест месеци обавештава суд који је одредио заштитни надзор о резултатима извршења заштитног надзора.

У случају да извршење заштитног надзора не отпочне у року од 30 дана после пријема извршне одлуке или осуђени не прихвати извршење заштитног надзора, повереник је дужан да одмах о томе обавести суд који је одредио заштитни надзор.

Кад повереник оцени да је сврха заштитног надзора остварена о томе обавештава надлежни суд.

Члан 191.

Ближи пропис о извршењу заштитног надзора доноси министар надлежан за правосуђе.

ГЛАВА ОСМА

ИЗВРШЕЊЕ МЕРА БЕЗБЕДНОСТИ

I. ОБАВЕЗНО ПСИХИЈАТРИЈСКО ЛЕЧЕЊЕ И ЧУВАЊЕ У ЗДРАВСТВЕНОЈ УСТАНОВИ

Надлежност и поступак за извршење мере обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи

Члан 192.

Упућивање лица на извршење мере обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи врши суд који је изрекао меру у првом степену.

Кад је мера из става 1. овог члана изречена уз казну затвора, лице према којем се она примењује прво се упућује на извршење мере безбедности.

Члан 193.

Мера обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи може садржати само она ограничења кретања и понашања која су неопходна

ради лечења и чувања лица према којем се ова мера примењује и ради одржавања реда и дисциплине.

Довођење и спровођење у здравствену установу

Члан 194.

Ако се лице којем је изречена мера обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи налази на слободи, а не јави се установи ради извршења мере, суд наређује његово довођење или издавање потернице. Наредбу извршава орган управе надлежан за унутрашње послове на чијем подручју се лице налази. Ако се такво лице налази у притвору спровођење врше овлашћена лица.

Довођење и спровођење лица из става 1. овог члана врши се уз пратњу здравственог радника.

Дужност обавештавања здравствене установе

Члан 195.

Здравствена установа, односно одељење у које је упућено лице ради лечења и чувања, обавезна је да најмање једанпут годишње обавештава суд који је изрекао меру, о стању здравља лица према којем се примењује.

Кад се заврши лечење, здравствена установа из става 1. овог члана обавештава о томе суд који је меру изрекао.

Ако се ради о лицу чије је лечење завршено, а коме још није истекла казна, орган управе надлежан за унутрашње послове на чијем подручју се налази здравствена установа, на захтев суда из става 1. овог члана, спровешће осуђено лице на извршење казне, под условом да му суд није одредио условни отпуст.

Надзор над извршењем мере

Члан 196.

Законитост извршења мере безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи надзире суд који је изрекао меру у првом степену.

Стручност рада у извршењу мере безбедности из става 1. овог члана, надзире министарство надлежно за здравство.

Члан 197.

Ближи пропис о извршењу мере безбедности обавезног лечења и чувања у здравственој установи доноси министар надлежан за правосуђе у сарадњи са министром надлежним за здравство.

Помоћ после отпуштања из здравствене установе

Члан 198.

После отпуштања из здравствене установе бригу о лицу према коме је извршена мера безбедности преузима орган старатељства надлежан према

пребивалишту, односно боравишту лица у време када је одлука којом је мера безбедности изречена постала правноснажна.

II. ОБАВЕЗНО ПСИХИЈАТРИЈСКО ЛЕЧЕЊЕ НА СЛОБОДИ

Надлежност и поступак за извршење мере обавезног психијатријског лечења на слободи

Члан 199.

Мера обавезног психијатријског лечења на слободи извршава се у здравственој установи коју одреди суд који је изрекао ову меру.

Суд који је изрекао меру из става 1. овог члана упућује лице којем је изречена мера, у здравствену установу у року од осам дана од правноснажности одлуке којом је мера изречена.

Лице којем је изречена мера обавезног психијатријског лечења на слободи обавезно је да се у року које одреди суд, а најкасније у року од 15 дана од достављања одлуке о упућивању на лечење, јави здравственој установи ради лечења.

Суд доставља препис правноснажне судске одлуке здравственој установи.

Обавеза обавештавања здравствене установе

Члан 200.

Ако се упућено лице не подвргне лечењу у року који одреди суд или лечење самовољно напусти или и поред лечења постане толико опасно за околину да је потребно и његово чување у психијатријској здравственој установи, здравствена установа ће о томе обавестити суд који је изрекао меру.

Члан 201.

Здравствена установа је обавезна да најмање сваких шест месеци обавештава суд који је изрекао меру о стању здравља лица које је на лечењу. Установа је обавезна да суд обавести и о завршетку лечења.

III. ОБАВЕЗНО ЛЕЧЕЊЕ НАРКОМАНА И ОБАВЕЗНО ЛЕЧЕЊЕ АЛКОХОЛИЧАРА

Надлежност и поступак за извршење мере обавезног лечења наркомана, односно мере обавезног лечења алкохоличара

Члан 202.

Упућивање лица на извршење мере обавезног лечења наркомана, односно мере обавезног лечења алкохоличара врши суд који је изрекао меру у првом степену, а ако се лице налази у притвору општински суд у чијем седишту се притвор извршава.

О упућивању на извршење мера из става 1. овог члана суд обавештава установу у коју се лице којем је мера изречена упућује.

Ако се лице из става 1. овог члана не јави установи на лечење или самовољно напусти започето лечење, установа ће одмах о томе обавестити надлежни суд који наређује његово довођење, односно издавање потернице.

Дужност обавештавања установе

Члан 203.

Установа у којој се извршава мера обавезног лечења наркомана, односно мера обавезног лечења алкохоличара најмање једном у шест месеци обавештава надлежни суд о њеном извршавању.

Установа из става 1. овог члана обавештава суд о завршетку лечења.

Упућивање осуђеног на издржавање остатка казне затвора

Члан 204.

После извршене мере обавезног лечења наркомана, односно мере обавезног лечења алкохоличара, лице према коме је односна мера извршена, упућује се на издржавање остатка казне затвора.

Члан 205.

Ближе одредбе о извршењу мере безбедности обавезног лечења наркомана, односно мере обавезног лечења алкохоличара, доноси министар надлежан за правосуђе у сарадњи са министром надлежним за здравство.

IV. ЗАБРАНА ВРШЕЊА ПОЗИВА, ДЕЛАТНОСТИ И ДУЖНОСТИ

Надлежност и поступак за извршење мере безбедности забране вршења позива, делатности и дужности

Члан 206.

Суд који је у првом степену изрекао меру безбедности забране вршења позива, делатности и дужности доставља правноснажну одлуку органу, предузећу или организацији у којој је лице којем је мера изречена запослено, органу надлежном за издавање дозволе или одобрења за вршење одређеног позива или самосталне делатности, као и надлежном инспекцијском органу.

Правноснажна одлука из става 1. овог члана доставља се и органу управе надлежном за унутрашње послове по месту пребивалишта, односно боравишта лица према којем се ова мера примењује ради уписа у казнену евиденцију.

Члан 207.

Када је вршење позива, делатности и дужности везано за дозволу надлежног органа, ова мера се извршава одузимањем дозволе или забраном њеног издавања, за време на које је мера изречена.

Меру из става 1. овог члана извршавају надлежне инспекције предузимањем радњи којима се лице према којем се мера примењује онемогућава да се бави вршењем одређеног позива, делатности и дужности.

О извршењу мере надлежна инспекција обавештава суд који је меру изрекао у првом степену.

Промена пребивалишта или боравишта

Члан 208.

Када лице према коме се мера примењује промени пребивалиште или боравиште, а време за које је мера безбедности изречена није истекло, орган унутрашњих послова надлежан према ранијем пребивалишту, односно боравишту овог лица, обавештава о томе орган унутрашњих послова у месту новог пребивалишта или боравишта тог лица.

V. ЗАБРАНА УПРАВЉАЊА МОТОРНИМ ВОЗИЛОМ

Надлежност и поступак за извршење мере забране управљања моторним возилом

Члан 209.

Суд који је у првом степену изрекао меру забране управљања моторним возилом доставља правноснажну одлуку на извршење органу унутрашњих послова надлежном према пребивалишту, односно боравишту лица којем је мера изречена у време када је одлука којом је мера изречена постала правноснажна.

Меру из става 1. овог члана према лицу које има страну возачку дозволу извршава орган управе надлежан за унутрашње послове по месту извршења кривичног дела.

Промена пребивалишта, односно боравишта

Члан 210.

Орган унутрашњих послова који је одузео возачку дозволу, а ту дозволу није издао, обавештава о одузимању дозволе орган унутрашњих послова који је возачку дозволу издао.

Кад лице којем је изречена мера одузимања возачке дозволе промени пребивалиште, односно боравиште, а време за које је мера изречена није истекло, орган унутрашњих послова надлежан према ранијем пребивалишту, односно боравишту лица о томе одмах обавештава орган унутрашњих послова надлежан према новом месту пребивалишта, односно боравишта тог лица.

VI. ОДУЗИМАЊЕ ПРЕДМЕТА

Члан 211.

Меру безбедности одузимања предмета извршава суд који је ту меру изрекао у првом степену.

Зависно од природе одузетих предмета, суд одлучује да ли ће их продати према одредбама Закона о извршном поступку, уступити државном органу, установи или добротворној организацији, уништити их или с њима поступити у складу с посебним прописима.

Уколико је законом одређено обавезно уништавање одузетих предмета суд доноси одлуку о начину и органу, организацији, односно установи која ће извршити уништавање предмета.

Средства остварена продајом предмета приход су буџета Републике Србије.

VII. ПРОТЕРИВАЊЕ СТРАНЦА ИЗ ЗЕМЉЕ

Члан 212.

Суд који је у првом степену изрекао меру протеривања странца из земље доставља правноснажну одлуку на извршење надлежном органу унутрашњих послова.

Мера из става 1. овог члана извршава се према прописима који уређују кретање и боравак странаца у земљи.

VIII. ЈАВНО ОБЈАВЉИВАЊЕ ПРЕСУДЕ

Члан 213.

Суд који је одлучивао у првом степену, доставља извршну одлуку о јавном објављивању пресуде путем средстава јавног информисања уреднику средства јавног информисања.

ДЕО ТРЕЋИ

ИЗВРШЕЊЕ САНКЦИЈА ИЗРЕЧЕНИХ ЗА ПРЕКРШАЈ

ГЛАВА ДЕВЕТА

ИЗВРШЕЊЕ КАЗНЕ ЗАТВОРА

1. Опште одредбе

Примена одредаба овог закона

Члан 214.

Казна затвора изречена за прекршај извршава се према одредбама овог закона, ако посебним законом није друкчије одређено.

Распоредивање кажњених

Члан 215.

Кажњени издржава казну затвора у посебном одељењу окружног затвора, одвојено од осуђених.

Кажњена жена издржава казну затвора у казнено-поправном заводу за жене, одвојено од осуђених жена.

Малолетни кажњени одвајају се од пунолетних.

2. Поступак упућивања на издржавање казне

Надлежност за упућивање на издржавање казне

Члан 216.

За упућивање кажњеног на издржавање казне затвора надлежан је орган за прекршаје који је донео првостепено решење.

Кажњени се упућују на издржавање казне затвора у складу са распоредним актом министра надлежног за правосуђе.

Кад орган за прекршаје који је донео првостепено решење одлучи да се казна изврши према пребивалишту или боравишту кажњеног, доставља извршно решење органу за прекршаје чије је седиште у месту пребивалишта, односно боравишта кажњеног.

Налог за издржавање казне

Члан 217.

Надлежни орган за прекршаје писмено налаже кажњеном да се одређеног дана јави на издржавање казне.

Кажњени се у налогу упозорава да ће молба за одлагање извршења казне бити одбачена ако се одмах уз молбу не приложе докази о постојању разлога за одлагање.

Рок између пријема налога и дана јављања не може бити краћи од осам нити дужи од петнаест дана.

Надлежни орган за прекршаје обавештава завод о датуму када кажњени треба да се јави на издржавање казне.

Почетак извршења казне

Члан 218.

Завод извештава надлежни орган за прекршаје да ли се кажњени јавио на издржавање казне затвора.

Почетак извршења казне затвора рачуна се од дана када се кажњени јави у завод на издржавање казне.

Члан 219.

Ако се кажњени који је уредно позван не јави у завод, орган за прекршаје наређује његово довођење, а ако се кажњени крије или је у бекству, орган за прекршаје наређује издавање потернице.

У случају из става 1. почетак извршења казне затвора рачуна се од дана када је кажњени лишен слободе, а трошкови довођења падају на терет кажњеног.

3. Одлагање извршења казне затвора

Разлози за одлагање извршења казне

Члан 220.

Извршење казне затвора изречене за прекршај може се одложити из истих разлога као и извршење казне затвора изречене за кривично дело.

Трајање одлагања извршења казне

Члан 221.

Кажњеној жени у шестом месецу трудноће и кажњеној мајци која има дете млађе од једне године извршење казне се одлаже док дете не наврши једну годину, а кажњеном који је оболео од тешке акутне болести - све док болест траје.

У осталим случајевима одлагање извршења казне траје најдуже 60 дана.

Поступак одлагања извршења казне

Члан 222.

Молбу за одлагање извршења казне затвора подноси кажњени.

У молби се наводе разлози за одлагање, прилажу се докази који разлоге потврђују и назначава време за које се одлагање тражи.

Члан 223.

Молба за одлагање подноси се у року од три дана од пријема налога за издржавање казне.

Ако је тешка акутна болест кажњеног или смрт његовог брачног друга, детета, усвојеника, родитеља или усвојиоца уследила после истека рока од три дана, молба се може поднети до дана када кажњени треба да се јави на издржавање казне.

Члан 224.

Молба за одлагање подноси се старешини првостепеног органа за прекршаје.

Старешина је дужан да поводом молбе донесе решење у року од три дана од пријема молбе.

Неблаговремену молбу, молбу коју је поднело неовлашћено лице и молбу уз коју нису приложени докази, старешина првостепеног органа за прекршаје одбацује.

Члан 225.

Кажњени може против првостепеног решења изјавити жалбу старешини надлежног другостепеног органа за прекршаје.

Жалба се подноси у року од три дана од пријема првостепеног решења.

Старешина другостепеног органа за прекршаје дужан је да о жалби одлучи у року од три дана од њеног пријема.

Члан 226.

Молба за одлагање задржава извршење казне до правноснажности решења о молби.

Старешина првостепеног органа за прекршаје који приликом одбијања други пут поднете молбе утврди да се право на молбу злоупотребљава, одлучиће да жалба не задржава извршење казне.

Опозив и обустава одлагања извршења казне

Члан 227.

Старешина првостепеног органа за прекршаје опозива одлагање извршења казне ако накнадно утврди да нису постојали или су престали разлози због којих је одлагање одобрио или кажњени одлагање користи противно одобреној сврси.

Ако је одобрено одлагање кажњеној трудници, а дете се роди мртво, одлагање се обуставља кад истекне два месеца од порођаја, а ако је дете умрло после порођаја, одлагање се обуставља кад истекне два месеца од смрти детета.

Кад је одлагање одобрено кажњеној мајци детета млађег од једне године, а дете умре, одлагање се обуставља после истека два месеца од смрти детета.

Члан 228.

Против решења о опозиву и обустави одлагања извршења казне затвора, кажњени има право жалбе под истим условима као против решења којим је одлучено о молби за одлагање.

Жалба одлаже извршење решења.

4. Прекид извршења казне затвора изречене за прекршај

Члан 229.

Изузетно, на молбу кажњеног, директор Управе може из оправданих разлога одобрити прекид извршења казне затвора.

Прекид извршења казне траје најдуже десет дана, а прекид одобрен због болести кажњеног траје до његовог излечења.

За време прекида извршења казне затвора кажњеном не припадају права предвиђена овим законом.

Члан 230.

На прекид извршења казне затвора изречене за прекршај сходно се примењују одредбе овог закона којим се уређује прекид извршења казне затвора изречене за кривично дело.

5. Сходна примена одредаба о отпуштању осуђених

Члан 231.

Одредбе овог закона којим се уређује отпуштање осуђених лица сходно се примењују и на лица кажњена за прекршај.

ГЛАВА ДЕСЕТА

ИЗВРШЕЊЕ ЗАШТИТНИХ МЕРА ИЗРЕЧЕНИХ ЗА ПРЕКРШАЈ

Члан 232.

Одредбе овог закона којим се уређује извршење мера безбедности изречених за кривично дело сходно се примењују и на извршење заштитних мера изречених за прекршај, ако посебним законом није друкчије одређено.

ДЕО ЧЕТВРТИ

ГЛАВА ЈЕДНАЕСТА

ИЗВРШЕЊЕ ЗАШТИТНИХ МЕРА ИЗРЕЧЕНИХ ЗА ПРИВРЕДНИ ПРЕСТУП

Сходна примена одредаба о извршењу мера безбедности

Члан 233.

Одредбе овог закона којим се уређује извршење мера безбедности сходно се примењују и на извршење заштитних мера изречених за привредни преступ, ако посебним законом није друкчије одређено.

Извршење заштитне мере јавног објављивања пресуде

Члан 234.

Кад је изречена заштитна мера јавног објављивања пресуде, суд који је донео првостепену одлуку доставља извршну одлуку на објављивање дневном листу, радију или телевизији.

Трошкове објављивања пресуде сноси лице осуђено за привредни преступ.

ДЕО ПЕТИ

ИЗВРШЕЊЕ ОСТАЛИХ МЕРА

ГЛАВА ДВАНАЕСТА

ПРИМЕНА МЕРЕ ПРИТВОРА

Пријем у притвор

Члан 235.

У притвор се прима лице против кога је решењем одређен притвор.

Уз решење о одређивању притвора заводу се доставља и писмени налог за пријем притвореника.

У поступку са притвореницима примењују се одредбе Законика о кривичном поступку и одредбе овог закона.

Члан 236.

Завод издаје писмену потврду о пријему притвореника.

У потврду се, поред осталог, уносе датум, сат и минут пријема.

Смештај притвореника

Члан 237.

Притвореник се смешта у посебно одељење завода, организовано као одељење затвореног типа, одвојено од осуђених.

Већ осуђивани притвореник смешта се одвојено од осталих притвореника.

Одвојено се смештају и притвореници који су заједно учествовали у извршењу кривичног дела.

Преглед притвореника

Члан 238.

Непосредно после пријема у завод, притвореника прегледа лекар.

Лекарски налаз уноси се у здравствени картон притвореника.

Положај притвореника

Члан 239.

Притвореник борави у заводу под истим условима као и осуђено лице, ако Закоником о кривичном поступку није друкчије одређено.

Члан 240.

Притвореник који ради има право на накнаду и друга права на основу рада која су овим законом призната осуђеном лицу.

Члан 241.

Притвореник се само по налогу органа који води поступак може привремено извести из завода и спровести другим органима.

Члан 242.

Кад притвореник повреди акт о кућном реду завода или учини други дисциплински преступ завод одмах о томе обавештава суд пред којим се води поступак.

Примена принуде према притвореницима

Члан 243.

Принуда се према притворенику примењује сходно одредбама овог закона које уређују примену принуде према осуђеним лицима.

О примени принуде одмах се обавештава суд пред којим се води поступак.

Премештај притвореника

Члан 244.

Притвореник се из разлога безбедности може преместити из једног завода у други.

Решење о премештају доноси директор Управе, уз сагласност суда.

Надзор над применом мере притвора

Члан 245.

Примену мере притвора надзире председник окружног суда на чијем је подручју седиште завода у коме се извршава притвор.

Отпуштање притвореника

Члан 246.

Притвореник се отпушта из завода на основу решења о укидању притвора и налога за пуштање из притвора, донетих од суда пред којим се води поступак.

Притвореник се отпушта и кад истекне време за које је одређен притвор.

Притвореника пре отпуштања из завода прегледа лекар.

Смрт притвореника

Члан 247.

У случају смрти притвореника завод одмах обавештава његовог брачног друга, децу и усвојеника, а ако их притвореник нема његове родитеље, усвојиоца, брата или сестру, односно даље сроднике.

О смрти притвореника обавештава се и суд пред којим се води поступак, председник суда који врши надзор над притвореницима и матичар.

Члан 248.

Посмртни остаци притвореника и његове личне ствари предају се породици притвореника.

Ако притвореник нема породицу или породица не прихвати посмртне остатке, посмртни остаци притвореника сахрањују се о трошку завода.

Остале одредбе о примени мере притвора

Члан 249.

Притвореник који се на основу Законика о кривичном поступку, на сопствени захтев, пре правноснажности пресуде упућује на извршење казне затвора, изједначава се у правима и дужностима са осуђеним лицем.

Члан 250.

Акт о кућном реду за примену мере притвора доноси министар надлежан за правосуђе.

ГЛАВА ТРИНАЕСТА

ОДУЗИМАЊЕ ИМОВИНСКЕ КОРИСТИ

Члан 251.

Одредбе овог закона којим се уређује извршење новчане казне изречене за кривично дело сходно се примењују и на одузимање имовинске користи прибављене кривичним делом и привредним преступом.

Средства остварена одузимањем имовинске користи приход су буџета Републике Србије.

ДЕО ШЕСТИ

ПРАВА НА ОСНОВУ РАДА И НАДЗОР НАД РАДОМ ЗАВОДА

ГЛАВА ЧЕТРНАЕСТА

ПРАВА НА ОСНОВУ РАДА

1. Опште правило

Члан 252.

На запослена и постављена лица у Управи примењују се одредбе закона којим се уређују радни односи у државним органима, ако овим законом није друкчије одређено.

2. Посебна правила

Овлашћења управника завода

Члан 253.

О правима, обавезама и одговорностима из радног односа запослених унутар завода решава управник завода.

Владање запослених и постављених лица у Управи

Члан 254.

Запослена и постављена лица у Управи морају својим владањем и изгледом у свакој прилици пружати добар пример лицима према којима се извршава санкција.

Обавезан изглед и владање запослених и постављених лица у Управи прописује министар надлежан за правосуђе.

Рад дужи од пуног радног времена и прекид годишњег одмора

Члан 255.

Кад потребе службе захтевају, запослено лице обавезно је да ради дуже од пуног радног времена.

Управник завода може, по потреби службе, запосленом лицу одложити или прекинути годишњи одмор.

Привремено упућивање запослених лица

Члан 256.

Запослено лице може, због повећаног обима посла или других потреба службе, без његове сагласности бити привремено упућено из једног завода у други најдуже једну годину.

Решење о привременом упућивању запосленог лица доноси директор Управе.

Нespoјивост послова са службом у Управи

Члан 257.

Постављена и запослена лица не могу се бавити пословима који су неспојиви са службом у Управи.

Који су послови неспојиви са службом у Управи одређује министар надлежан за правосуђе.

Приправнички стаж у служби за обезбеђење

Члан 258.

За приправника у служби за обезбеђење може се примити лице које, поред законом утврђених услова за пријем у радни однос у државном органу, испуњава и следеће услове: да је млађе од двадесет и пет година, одслужило војни рок, има средњу школску спрему и психички и физички је способно за вршење службе.

За приправника у служби за обезбеђење може се примити и лице старије од двадесет и пет а млађе од двадесет и осам година живота ако има вишу или високу школску спрему.

Члан 259.

Пре пријема приправника у службу за обезбеђење проверавају се психичке и физичке способности кандидата.

Приправнички стаж се обавља у заводу или у оквиру посебне обуке за приправнике.

Програм приправничког стажа у служби за обезбеђење доноси министар надлежан за правосуђе.

Члан 260.

Приправник у служби за обезбеђење који самовољно напусти Управу или својом кривицом буде искључен са обуке дужан је Управи накнадити трошкове обуке.

Приправнику у случају из става 1. овог члана престаје радни однос.

Осигуравање живота запослених и постављених лица у Управи

Члан 261.

Управа осигурава животе запослених и постављених лица.

Управа сноси трошкове сахране запосленог и постављеног лица које изгуби живот у вршењу или поводом вршења службе.

Породици лица из става 2. овог члана Управа додељује једнократну новчану помоћ у износу од 12 месечних плата обрачунатих према месецу у коме је запослено, односно постављено лице изгубило живот.

Положај запосленог лица коме се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем

Члан 262.

Запослено лице коме се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем упућује се на здравствену контролу једном у три године, а директор Управе може, по потреби службе, одлучити да се здравствена контрола обавља и чешће.

Лицу коме се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем плата се, сразмерно степену увећања стажа осигурања, увећава до 30% од плате која је законом утврђена за одговарајућу платну групу.

Завод је дужан да за лица из става 1. овог члана обезбеди услове за одржавање здравствене способности за обављање поверених послова.

Члан 263.

По потреби службе, лицу коме се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем, може решењем министра надлежног за правосуђе престати радни однос с правом на старосну пензију и пре испуњења општих услова за стицање права на старосну пензију.

Члан 264.

Лицу коме се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем припада, по оствареном праву на пензију, отпремнина у петоструком износу плате примљене за последњи месец пре одласка у пензију.

Повреде радних обавеза и дужности

Члан 265.

Поред лакших повреда радних обавеза и дужности утврђених законом којим се уређују радни односи у државним органима, лакшом повредом радних обавеза и дужности сматра се свако поступање противно прописима о начину обављања послова у Управи, ако је изазвало или могло изазвати штетне последице мањег значаја.

Поред тежих повреда радних обавеза и дужности утврђених законом којим се уређују радни односи у државним органима, тежом повредом радних обавеза и дужности сматра се и:

- 1) пријем поклона од осуђених и њихових рођака;
- 2) трговање и размена робе са осуђенима;
- 3) уношење у завод или изношење из завода забрањених ствари за рачун осуђених;
- 4) договарање са осуђеним управљено на помагање њиховог бекства или отежавање истраге;
- 5) непријављивање договора осуђених за организовање побуне, бекства или других облика повреде акта о кућном реду;
- 6) неодговорно држање према осуђеном који покушава да побегне;
- 7) одавање државне или службене тајне;
- 8) бављење пословима који су неспојиви са службеном дужношћу;
- 9) издавање или извршење наређења којим се очигледно угрожава сигурност осуђених и имовине;
- 10) прекорачење овлашћења у примени средстава принуде;
- 11) изрицање дисциплинске мере без саслушања осуђеног или пре него што се провере наводи које су осуђени истакли у дисциплинском поступку или пре него што се претходно прибави писмено мишљење лекара;
- 12) неблаговремено решавање по жалби против дисциплинске мере упућивања у самицу и посебне мере усамљења.

За све теже повреде радних обавеза и дужности може се изрећи мера престанка радног односа и ако услед повреде није наступила материјална штета за Управу.

Дисциплински поступак

Члан 266.

Дисциплински поступак против запосленог унутар завода води дисциплинска комисија коју именује управник завода.

Дисциплинска комисија предлаже управнику завода изрицање дисциплинске мере.

Члан 267.

Против првостепене одлуке донете у дисциплинском поступку може се изјавити жалба министру надлежном за правосуђе у року од осам дана од пријема одлуке.

Награђивање запослених

Члан 268.

На предлог управника завода директор Управе доноси одлуку о награђивању запослених за изузетно залагање у раду.

Остале одредбе

Члан 269.

Поред аката предвиђених овим законом, Влада Републике Србије донеће акте којима се уређују звања, занимања и коефицијенти за обрачун плата запослених у Управи.

Поред аката предвиђених овим законом, министар надлежан за правосуђе донеће акте којима се уређују:

- 1) организација и систематизација радних места у Управи;
- 2) вођење евиденција о осуђенима;
- 3) униформа, ознаке, свечано одело, наоружање, специјална возила и друга опрема у служби за обезбеђење;
- 4) стручно оспособљавање и испити запослених у Управи.

ГЛАВА ПЕТНАЕСТА

НАДЗОР И КОНТРОЛА НАД РАДОМ ЗАВОДА И УПРАВЕ

Надзор над радом завода уопште

Члан 270.

Рад завода надзире Управа, преко овлашћених лица.

Управа надзире примену прописа и стручни рад у извршењу заводских санкција, а нарочито: организовање и рад завода, законито и правилно поступање према осуђеним лицима, процес преваспитања осуђених, организовање рада осуђених, стање и примену мера за обезбеђење реда и безбедности, примену дисциплинских мера, рад службе обезбеђења, спровођење здравствених и хигијенских мера, исхрану и одевање осуђених и њихов смештај.

За надзор над стручним радом могу се ангажовати научне и стручне установе и појединци.

Права и дужности лица овлашћеног за вршење надзора

Члан 271.

Овлашћено лице има право да са осуђеним разговара без присуства запослених лица у заводу.

Управник завода је дужан да овлашћеном лицу омогући несметан рад и стави му на располагање све податке потребне за вршење надзора.

Записник о извршеном надзору

Члан 272.

О извршеном надзору овлашћено лице саставља записник.

Овлашћено лице из става 1. овог члана може наложити мере и одредити рокове за отклањање уочених недостатака.

Ако постоје основи сумње да је учињено кривично дело за које се гони по службеној дужности или привредни преступ, овлашћено лице из става 1. овог члана дужно је да поднесе кривичну пријаву надлежном јавном тужиоцу.

Записник може садржати и предлог мера за побољшање рада завода.

Члан 273.

Записник се доставља управнику завода, директору Управе и министру надлежном за правосуђе.

Управник завода дужан је да поступи по наложеним мерама и о томе обавести директора Управе и министра надлежаног за правосуђе.

Право управника завода на приговор

Члан 274.

Управник завода може министру надлежном за правосуђе изјавити приговор против наложених и предложених мера, у року од осам дана од пријема записника.

Приговор не задржава извршење наложених мера.

Министар надлежан за правосуђе може сходно наводима из приговора обуставити или одредити дуже рокове за извршење наложених мера, или наложити друге мере за отклањање уочених недостатака.

Остале одредбе о надзору над радом завода

Члан 275.

Када завод не испуњава прописане здравствене и хигијенске услове или је угрожена безбедност у заводу, министар надлежан за правосуђе може донети решење о премештају осуђених у други завод.

Члан 276.

Стручни рад Специјалне затворске болнице и здравствених служби у заводима надзире министарство надлежно за здравство.

Члан 277.

Ближе одредбе о надзору над радом завода доноси министар надлежан за правосуђе, на предлог директора Управе.

Скупштинска контрола

Члан 278.

У циљу контроле извршења кривичних санкција уређених овим законом, Народна скупштина Републике Србије формира, на предлог одбора за правосуђе и управу, комисију од пет чланова.

Комисија из става 1. овог члана је састављена од лица која познају проблеме извршења кривичних санкција а нису запослени у Управи.

Комисија је независна у свом раду и Управа је дужна да комисији обезбеди све податке од значаја за њен рад. Комисија има сва овлашћења које има и овлашћено лице из чл. 270. и 271. овог закона.

Комисија из става 1. овог члана подноси извештај о стању извршења кривичних санкција уређених овим законом најмање једанпут годишње и доставља га Народној скупштини Републике Србије и министру надлежном за правосуђе.

ДЕО СЕДМИ

ГЛАВА ШЕСНАЕСТА

КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 279.

Новчаном казном до 10.000 динара казниће се за прекршај лице које прекрши забрану вршења позива, делатности или дужности.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се за прекршај предузетник новчаном казном до 50.000 динара.

Члан 280.

Новчаном казном до 100.000 динара казниће се за прекршај правно лице које омогући вршења позива, делатности или дужности лицу којем је изречена мера безбедности забране вршења позива, делатности или дужности.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се предузетник новчаном казном до 50.000 динара.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се одговорно лице у правном лицу новчаном казном до 10.000 динара.

ДЕО ОСМИ

ГЛАВА СЕДАМНАЕСТА

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 281.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о извршењу кривичних санкција ("Службени гласник РС", бр. 16/97 и 34/01).

Прописи предвиђени овим законом биће донети у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

До доношења прописа предвиђених овим законом примењују се прописи донети према одредбама Закона о извршењу кривичних санкција ("Службени гласник РС", бр. 16/97 и 34/01), ако нису у супротности са овим законом.

Члан 282.

Овај закон ступа на снагу 1. јануара 2006. године.